

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 120

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

52. évfolyam

2009. május 15.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

A Bizottság 402/2009/EK rendelete (2009. május 14.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 1

★ A Bizottság 403/2009/EK rendelete (2009. május 14.) az L-valin készítmény takarmány-adalékanyagként való engedélyezéséről ⁽¹⁾ 3

IRÁNYELVEK

★ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/33/EK irányelve (2009. április 23.) a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdításáról ⁽¹⁾ 5

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Bizottság

2009/382/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2009. január 28.) A Friuli-Venezia Giulia tartományban takarmány vásárlásához nyújtott C 27/05 (ex NN 69/04) számú állami támogatásról (a 2003. augusztus 20-i, 14. sz. tartományi törvény 6. cikke és a Trieszti Kereskedelmi Kamara által közzétett, szándéknyilatkozat benyújtására vonatkozó felhívás) (az értesítés a C(2009) 187. számú dokumentummal történt) 13

2009/383/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2009. május 14.) az 1683/2004/EK tanácsi rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó glifozát behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivételének felfüggesztéséről 20

AJÁNLÁSOK

Bizottság

2009/384/EK:

- ★ A Bizottság ajánlása (2009. április 30.) a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról ⁽¹⁾ 22

2009/385/EK:

- ★ A Bizottság ajánlása (2009. április 30.) a 2004/913/EK és a 2005/162/EK ajánlásnak a jegyzett társaságok igazgatóinak javadalmazási rendszere tekintetében történő kiegészítéséről ⁽¹⁾ 28

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 402/2009/EK RENDELETE

(2009. május 14.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

mivel:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. május 15-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 14-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	53,3
	TN	115,0
	TR	101,5
	ZZ	89,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	143,8
	ZZ	110,7
0709 90 70	JO	216,7
	TR	116,6
	ZZ	166,7
0805 10 20	EG	44,5
	IL	54,1
	MA	43,6
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	56,8
0805 50 10	AR	50,9
	TR	56,4
	ZA	67,0
	ZZ	58,1
0808 10 80	AR	80,2
	BR	71,7
	CL	72,4
	CN	100,3
	MK	42,0
	NZ	105,1
	US	133,5
	UY	71,7
	ZA	80,2
	ZZ	84,1

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 403/2009/EK RENDELETE

(2009. május 14.)

az L-valin készítmény takarmány-adalékanyagként való engedélyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1831/2003/EK rendelet rendelkezik az adalékanyagok takarmányban történő felhasználásának engedélyezéséről, valamint az engedélyek megadásának feltételeiről és eljárásairól.
- (2) Az 1831/2003/EK rendelet 7. cikkével összhangban a Bizottsághoz kérelem érkezett az e rendelet mellékletében szereplő készítmény engedélyezésére vonatkozóan. A kérelemhez csatolták az 1831/2003/EK rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében előírt adatokat és dokumentumokat.
- (3) A kérelem az *Escherichia coli* (K-12 AG314) FERM ABP-10640 által termelt, legalább 98 %-os tisztaságú, a „tápértékkel rendelkező adalékanyagok” adalékanyag-kategóriába sorolandó L-valin aminosav takarmány-adalékanyagként való új engedélyezésére vonatkozik valamennyi faj tekintetében.
- (4) Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (továbbiakban: hatóság) 2008. január 30-án ⁽²⁾, illetve 2008. november 18-án ⁽³⁾ kiadott véleménye alapján megállapítható, hogy

a legalább 98 %-os tisztaságú L-valin aminosav nincs káros hatással az állati vagy emberi egészségre, illetve a környezetre, valamint egy valamennyi állatfaj tekintetében rendelkezésre álló valinforrásnak tekintendő. A hatóság úgy véli, hogy a forgalomba hozatalt követően különleges nyomkövetési követelményekre nincs szükség. Emellett az 1831/2003/EK rendelettel létrehozott közösségi referencialaboratórium által benyújtott, a takarmányban lévő takarmány-adalékanyagot vizsgáló analitikai módszerről szóló jelentést is ellenőrizte.

- (5) A készítmény értékelése azt mutatja, hogy az 1831/2003/EK rendelet 5. cikkében előírt engedélyezési feltételek teljesülnek. Ennek megfelelően az említett készítmény használatát az e rendelet mellékletében meghatározottak szerint engedélyezni kell.
- (6) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A mellékletben meghatározott, a „tápértékkel rendelkező adalékanyagok” adalékanyag-kategóriába és az „aminosavak, sóik és analógjaik” funkcionális csoportba tartozó készítmény takarmány-adalékanyagként való használata a mellékletben meghatározott feltételek mellett engedélyezett.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 14-én.

a Bizottság részéről

Androulla VASSILIOU

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 268., 2003.10.18., 29. o.

⁽²⁾ *The EFSA Journal* (2008) 695., 1–21. o.

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2008) 872., 1–6. o.

MELLÉKLET

Adalékanyag azonosító száma	Az engedély jogosultjának neve	Adalékanyag	Összetétel, kémiai képlet, leírás, analitikai módszer	Állatfaj vagy -kategória	Maximális életkor	Minimális tartalom	Maximális tartalom	További rendelkezések	Az engedély lejárt
						mg/kg 12%-os nedvességtartalmú teljes értékű takarmányban			
A tápértékkel rendelkező adalékanyagok kategóriája. Funkcionális csoport: aminosavak, sóik és analógjaik.									
3c3.7.1	–	L-valin	Az adalékanyag összetétele: Az <i>Escherichia coli</i> (K-12 AG314) FERM ABP-10640) által termelt, (szárazanyagban) legalább 98 %-os tisztaságú L-valin A hatóanyag jellemzése: L-valin (C₅H₁₁NO₂) Analitikai módszer: Az aminosavak meghatározására szolgáló közösségi módszer (152/2009/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾)	Valamennyi faj	–	–	–	Meg kell adni a nedvességtartalmat.	2019. június 3.

(¹) HL L 54., 2009.2.26., 1. o.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/33/EK IRÁNYELVE

(2009. április 23.)

a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

Tanács elé, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását és a közlekedés által okozott szennyezést a fenntartható fejlődés legfőbb akadályai között jelölte meg.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

- (3) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ elismeri az energiahatékonyság és az energiatakarékosság fokozásának, az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzések a közlekedés- és energiapolitikába való beépítésének, valamint a közlekedési ágazatban az energiafelhasználást és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását szabályozó célzott intézkedéseknek a szükségességét.

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

- (4) A Bizottság „Európai energiapolitika” című 2007. január 10-i közleménye az EU részéről olyan kötelezettségvállalást javasolt, amely szerint 2020-ig 20 %-kal kell csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását az 1990-es értékhez képest. Javaslat született továbbá a következő, 2020-ig a Közösségben kötelezően teljesítendő célok rögzítésére: az energiahatékonyság 20 %-kal történő javítása, a megújuló energiaforrások részesedésének 20 %-ra való emelése, valamint a közlekedésben a megújuló energiaforrások 10 %-os részesedésének elérése, többek között az EU energiaellátása biztonságának a tüzelőanyag-paletta szélesítésével történő javításának érdekében.

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárással összhangban ⁽³⁾,

- (5) A Bizottság „Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása” című 2006. október 19-i közleményében megerősítette, hogy továbbra is törekszik arra, hogy a közbeszerzéseken keresztül és a tudatosság fokozása útján fokozatosan bővítse a tisztább, intelligensebb, biztonságosabb és energiahatékonyabb gépjárművek piacát.

mivel:

- (1) Az olaj, amely az Európai Unióban az elsődleges energiaforrás, és ezzel együtt a szennyezőanyag-kibocsátás fő forrása is, a természeti erőforrások közé tartozik, amelyek körültekintő és ésszerű hasznosítását a Szerződés 174. cikkének (1) bekezdése írja elő.
- (2) A „Fenntartható fejlődés Európában egy jobb világért: az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiája” című, 2001. május 15-i bizottsági közlemény, amelyet 2001. június 15–16-i göteborgi ülésén terjesztettek az Európai

- (6) A Bizottság 2001. évi, közlekedésről szóló fehér könyvének („Tartsuk mozgásban Európát! – Fenntartható mobilitás kontinensünk számára”) 2006. június 22-i féldős értékelésében bejelentette, hogy az Unió – különösképpen az egymást követő európai szabványokkal (Euro Norm), valamint a tiszta járművek használatának közbeszerzésen alapuló előmozdításával – ösztönözni fogja a környezetbarát innovációt.

⁽¹⁾ HL C 195., 2006.8.18., 26. o.

⁽²⁾ HL C 229., 2006.9.22., 18. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. október 22-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. március 30-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

- (7) A Bizottság „A személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek CO₂ -kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi stratégia felülvizsgálatának eredményeiről” című 2007. február 7-i közleményében új, átfogó stratégiát terjesztett elő abból a célból, hogy lehetővé tegye az Unió számára az új személygépjárművek szén-dioxid-kibocsátására vonatkozó 120 g/km-es célérték elérését 2012-ig. A Bizottság jogi szabályozó keretre is javaslatot tett a járműgyártási technológiák fejlődésének biztosítására. A kiegészítő intézkedéseknek serkenteniük kell az üzemanyag-hatékony járművek beszerzését.
- (8) „A városi mobilitás új kultúrája felé” című, a városi közlekedésről szóló, 2007. szeptember 25-i bizottsági zöld könyv szerint az érintettek támogatják a tiszta és energiahatékony járművek „zöld” közbeszerzésen keresztül történő piaci bevezetését. A javaslat szerint lehetséges megközelítésként felmerülhet az externális költségek internalizálása, azaz ha az odaítélési szempontok között a jármű ára mellett szerepelnek a beszerzés tárgyát képező jármű egész életciklusára a működtetéshez kapcsolódóan megállapított, az energiaszolgáltatásból, a szén-dioxid-kibocsátásból és a szennyezőanyag-kibocsátásból eredő költségek. Ezen túlmenően a közbeszerzés keretében előnyben lehet részesíteni az új Euro-normákat. A tiszta járművek használatának mihamarabbi bevezetése így hozzájárulhat a városi környezet levegőtisztaságának javításához.
- (9) A CARS 21 magas szintű csoport 2005. december 12-i jelentésében támogatta a Bizottságnak a tiszta és energiahatékony járművek használatának elősegítéséről szóló kezdeményezését, azzal a kikötéssel, hogy technológiasemleges és teljesítményalapú, egységes szemléletmódot kell követni, amely bevonja az autógyártókat, az olaj- és üzemanyag-ellátókat, a javítóüzemeket, a vásárlókat vagy a járművezetőket és a hatóságokat.
- (10) A versenyképességgel, energiaüggyel és környezetvédelemmel foglalkozó magas szintű csoport 2007. február 27-i jelentésében javasolta, hogy a magán- és közbeszerzésekkor vegyék figyelembe a jármű egész életciklusára megállapított költségeket, és fordítsanak különös figyelmet a jármű energiahatékonyására. A tagállamoknak és a Közösségnek közbeszerzési útmutatót kell összeállítaniuk és közreadniuk, amelyben bemutatják, hogy a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾, és az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾ összhangban hogyan kell a legalacsonyabb ár iránti versenyeztetés szempontján túllépve környezetbarátabb közbeszerzési árak beszerzését megvalósítani.
- (11) Ezen irányelv célja, hogy ösztönözze a tiszta és energiahatékony közúti járművek piacát, és különösen – mivel ennek jelentős környezeti hatása lenne –, a nagy mennyiségben gyártott szabványos járművek (személygépkocsi, busz, távolsági busz, kamion) piacát befolyásolja azáltal, hogy a tiszta és energiahatékony járművek iránt oly mértékű keresletet biztosít, amely arra ösztönzi a gyártókat és az iparágat, hogy beruházzanak az alacsony energiafogyasztású, alacsony szén-dioxid- és szennyezőanyag-kibocsátású közúti járművekbe és továbbfejlesszék azokat.
- (12) A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a személyszállítási tömegközlekedési szolgáltatást nyújtó nemzeti, regionális vagy helyi ajánlatkérőket és ajánlatkérő szervezeteket, valamint piaci szereplőket a tiszta és energiahatékony közúti járművek beszerzésével kapcsolatos rendelkezésekről.
- (13) A tiszta és energiahatékony járművek ára kezdetben magasabb a hagyományos járművek áránál. Az ilyen járművek iránti elégséges kereslet megteremtésével biztosítható, hogy a méretgazdaságosság révén csökkenjenek az árak.
- (14) Ezen irányelv célja, hogy a tiszta és energiahatékony járművek beszerzésének előmozdítására vonatkozó ismeretek és legjobb gyakorlatok cseréjének megkönnyítésével és strukturálásával támogassa a tagállamokat.
- (15) A tömegközlekedési szolgáltatásokban használt járművek beszerzésének jelentős hatása lehet a piacra, amennyiben a beszerzéskor közösségi szinten egységes feltételeket alkalmaznak.
- (16) A piacra kifejtett legnagyobb hatás – és az optimális költség-haszon arány – úgy érhető el, ha kötelezővé teszik a jármű egész életciklusára megállapított, az energiaszolgáltatással, valamint a szén-dioxid- és szennyezőanyag-kibocsátással kapcsolatos költségek odaítélési szempontként való bevonását a tömegközlekedési szolgáltatások során használt járművekre vonatkozó közbeszerzési eljárásba.
- (17) A 2004/17/EK irányelv, és a 2004/18/EK irányelv hatályaival összhangban és az említett irányelvek nemzeti jog útján történő végrehajtásának teljes mértékű tiszteletben tartása mellett ez az irányelv az ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által vásárolt közúti járművekre vonatkozik, függetlenül attól, hogy köz- vagy magánszervekről van-e szó. Ezen kívül az irányelv a közszolgáltatási szerződés alapján teljesített személyszállítási közszolgáltatások céljára használt közúti járművek vásárlására vonatkozik, meghagyva a tagállamoknak azt a szabadságot, hogy a kisebb beszerzéseket a felesleges adminisztratív terhek elkerülése érdekében kizárják a hatálya alól.

(1) HL L 134., 2004.4.30., 1. o.

(2) HL L 134., 2004.4.30., 114. o.

- (18) A gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (keretirányelv) ⁽¹⁾ összhangban és a főlösleges adminisztratív terhek elkerülése érdekében a tagállamoknak ezen irányelv követelményei alóli mentességet adhatnak az ajánlatkérő hatóságok és a piaci szereplők számára speciális használati célra tervezett és gyártott járművek vásárlása esetén.
- (19) Ez az irányelv több választási lehetőséget kínál az energetikai és környezeti hatások figyelembevételére. Az ajánlatkérő hatóságok és a piaci szereplők, amelyek már kifejlesztették a helyi igényekhez és körülményekhez igazodó módszereiket, így tovább alkalmazhatják ezeket a módszereket.
- (20) Az energiafelhasználás, valamint a széndioxid- és szennyezőanyag-kibocsátással kapcsolatos költségek odaítélési szempontként való bevonása nyomán nem emelkedik a teljes költség, csak arról van szó, hogy a teljes életciklusra vonatkozó üzemeltetési költségeket eleve figyelembe veszik a közbeszerzési határozatok során. A kibocsátási határértékeket rögzítő európai kibocsátási szabványra (Euro Norm) vonatkozó jogszabályokat kiegészítve a jelen szemlélet a tényleges kibocsátások költségvonatát veszi alapul, így nincs szükség további normák megállapítására.
- (21) Az ajánlatkérő szerveket, az ajánlatkérőket és a piaci szereplőket arra ösztönzik, hogy az energetikai és környezeti hatások figyelembevételére vonatkozó követelménynek a műszaki előírások meghatározása révén történő teljesítésekor a közösségi jogszabályokban megállapítottnál magasabb szintű energiahatékonyságot és környezetvédelmi teljesítményt előírányzó előírásokat határozzanak meg, figyelembe véve például az olyan európai szabványokat (Euro Norm), amelyek már elfogadásra kerültek, de még nem váltak kötelező erejűvé.
- (22) Az ExternE tanulmány ⁽²⁾, a Bizottság Tiszta levegő Európának programja (CAFE) ⁽³⁾ és a HEATCO tanulmány ⁽⁴⁾ információval szolgál a szén-dioxid, a nitrogén-oxidok (NO_x), a nemmetán szénhidrogének (NMHC) és a szilárd részecskék kibocsátásával kapcsolatos költségekről. Az odaítélési eljárás egyszerűsége érdekében a költségek a jelenlegi értékekre vonatkoznak.
- (23) Ez az irányelv a szén-dioxid- és a szennyezőanyag-kibocsátás költségeinek olyan tartományát határozza meg, amely egyrészt a helyi körülmények figyelembevétele érdekében rugalmasságot biztosít az ajánlatkérő szervezeteknek, az ajánlatkérőknek és a piaci szereplőknek, másrészt pedig megfelelő szintű összehangolást tesz lehetővé.
- (24) A tiszta és energiahatékony járművek beszerzésére alkalmazandó feltételek kötelező alkalmazása nem jelenti az egyéb lényeges odaítélési szempontok kizárását. Továbbá ugyanúgy nem zárja ki a környezetbarátabb üzemre átépített járművek használatát sem. Ilyen egyéb lényeges odaítélési szempontok az olyan közbeszerzések esetén is alkalmazhatók, amelyek a 2004/17/EK vagy a 2004/18/EK irányelv hatálya alá tartoznak, feltéve, hogy e szempontok kapcsolódnak a szerződés tárgyához, az ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők számára nem nyújtanak korlátlan választási lehetőséget, világosan felsorolják őket és megfelelnek a Szerződés alapelveinek.
- (25) A szennyezőanyag-kibocsátás tekintetében a járművek teljes élettartamára megállapított üzemeltetési költségek – ideértve az ezen irányelvben meghatározott számadatokat – járműbeszerzési döntések céljából történő kiszámításának módja nem érinti az externális költségekre vonatkozó egyéb közösségi jogszabályokat.
- (26) Az ezen irányelvben meghatározott számítási módszer felülvizsgálata során figyelembe kell venni a vonatkozó közösségi jogszabályokat, és törekedni kell az azokkal való összhangra.
- (27) Az energiával és a környezettel kapcsolatos odaítélési szempontoknak szerepelniük kell a tiszta és energiahatékony közúti járművek beszerzésével kapcsolatos döntés meghozatalára felkért ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által mérlegelt különböző odaítélési szempontok között.
- (28) Az irányelv nem akadályozza az ajánlatkérőket és az ajánlatkérő szerveket abban, hogy a tömegközlekedési szolgáltatásokra használt járművek beszerzésekor a mindenkor legfrissebb európai szabványt (Euro Norm) – annak akár kötelezővé válását megelőzően – előnyben részesítsék. Nem akadályozza továbbá az ajánlatkérő szerveket és az ajánlatkérőket abban, hogy az alternatív üzemanyagokat – például a hidrogént, a cseppfolyósított propán-bután gázt (LPG), a sűrített földgázt (CNG) és a bioüzemanyagokat – részesítsék előnyben, feltéve, hogy figyelembe veszik a járművek teljes élettartamához kapcsolódó energetikai és a környezeti hatásokat.
- (29) Szabványosított közösségi teszteljárásokat kell kidolgozni további járműkategóriákra is a gyártói adatok jobb összehasonlíthatósága és átláthatósága érdekében. A gyártókat ösztönözni kell a teljes életciklusra megállapított energiafogyasztásra, valamint a CO₂- és a szennyezőanyag-kibocsátásra vonatkozó adatok megadására.

⁽¹⁾ HL L 263., 2007.10.9., 1. o.

⁽²⁾ Bickel, P., Friedrich, R., ExternE. Externalities of Energy. Methodology 2005 update, European Commission, Publications Office, Luxembourg, 2005.

⁽³⁾ Holland M., et al., (2005a). Methodology for the Cost-Benefit Analysis for CAFE: Volume 1: Overview of Methodology. AEA Technology Environment, Didcot, 2005.

⁽⁴⁾ Bickel, P., et al., HEATCO Deliverable 5. Proposal for Harmonised Guidelines, Stuttgart, 2006.

- (30) A környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatás⁽¹⁾ és a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló, 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK bizottsági rendelet (általános csoportmentességi rendelet)⁽²⁾ elismeri az olyan tiszta és energiahatékony közúti járművek vásárlása esetében nyújtott állami támogatás lehetőségét – ideértve a motorok és alkatrészek utólagos beszerelésének támogatását is –, amelyek meghaladják a kötelező érvényű környezetvédelmi követelményeket. Ebben az összefüggésben „A vasúti vállalkozásoknak adott tagállami támogatásról szóló közösségi iránymutatás” című bizottsági közleményben⁽³⁾, különösen a 34. ponthoz fűzött 1. lábjegyzetben és a 36. ponthoz fűzött 3. lábjegyzetben szereplő iránymutatások szintén irányadók. Mindazonáltal a Szerződés rendelkezéseit és különösen annak 87. és 88. cikkét az ilyen jellegű állami támogatásra továbbra is alkalmazni kell.
- (31) A környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatás elismeri az alternatív üzemanyagok forgalmazásához szükséges infrastruktúrák fejlesztését elősegítő állami támogatás lehetőségét. Mindazonáltal a Szerződés rendelkezéseit és különösen annak 87. és 88. cikkét továbbra is alkalmazni kell az ilyen jellegű állami támogatásra.
- (32) A tiszta és energiahatékony közúti járművek beszerzése lehetőséget ad a városok számára, hogy környezettudatosnak nevezzék magukat. E tekintetben fontos az ezen irányelvben foglaltaknak megfelelően folytatott közbeszerzésekre vonatkozó tájékoztatás közzététele az interneten.
- (33) Szorgalmazni kell a városi mobilitásra és a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdítására az egyes tagállamokban rendelkezésre álló pénzügyi eszközökkel kapcsolatos lényeges információk közzétételét az interneten.
- (34) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽⁴⁾ összhangban kell elfogadni.
- (35) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen, hogy a közúti járművek egész életciklusára megállapított üzemeltetési költségek kiszámításához használt adatokat az inflációhoz és a műszaki fejlődéshez igazítsa. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikkében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (36) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a tiszta és energiahatékony járművek piacának ösztönzését és előmozdít-

tását, valamint a szállítási ágazatnak a Közösség környezetvédelmi, éghajlat- és energiapolitikájához való hozzájárulásának javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az európai ipar fejlesztéseinek költséghatékonyságát biztosító kritikus járműmennyiség megteremtése érdekében azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

- (37) A tagállamoknak és a Bizottságnak továbbra is támogatnia kell a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatát. Ebben az összefüggésben az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletben⁽⁵⁾ meghatározott nemzeti és regionális operatív programok fontos szerepet játszhatnak. Továbbá az olyan közösségi programok, mint a „Civitas” és az „Intelligens energia – Európa” is hozzájárulhatnak a városi mobilitás javításához, miközben csökkentik a kedvezőtlen hatásokat.
- (38) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽⁶⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözik arra, hogy a maguk számára, illetve a Közösség érdekében készítsenek táblázatokat, amelyek a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átvittető rendelkezések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és cél

Az irányelv előírja az ajánlatkérő szervek, az ajánlatkérők és egyes piaci szereplők számára, hogy a közúti járművek beszerzésekor vegyék figyelembe a járművek teljes élettartamához kapcsolódó energetikai és környezeti hatásokat, beleértve az energiafelhasználást, valamint a szén-dioxid- és bizonyos szennyezőanyag-kibocsátást azzal a céllal, hogy ez ösztönözze és előmozdítsa a tiszta és energiahatékony járművek piacát és javítsa a szállítási ágazatnak a Közösség környezetvédelmi, éghajlat- és energiapolitikájához való hozzájárulását.

2. cikk

Mentesség

A tagállamok mentességet adhatnak az ezen irányelvben rögzített követelmények alól a 2007/46/EK irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében említett olyan járművek beszerzésére vonatkozó szerződések esetében, amelyekre területükön nem vonatkozik a típusjóváhagyás vagy az egyedi jóváhagyás.

⁽¹⁾ HL C 82., 2008.4.1., 1. o.

⁽²⁾ HL L 214., 2008.8.9., 3. o.

⁽³⁾ HL C 184., 2008.7.22., 13. o.

⁽⁴⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽⁵⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

⁽⁶⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

3. cikk

Hatály

Ezt az irányelvet az alábbi szervezetek közúti járművásárlási szerződéseinél kell alkalmazni:

- a) ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők, amennyiben kötelesek alkalmazni a 2004/17/EK és a 2004/18/EK irányelvben foglalt közbeszerzési eljárásokat;
- b) az a vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról szóló, 2007. október 23-i 1370/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ szerinti közszolgáltatási szerződés alapján közszolgáltatási kötelezettségeket teljesítő olyan piaci szereplők, amelyek túllépik a 2004/17/EK és a 2004/18/EK irányelvben foglalt értékhatárokat nem meghaladó, tagállamok által meghatározott értékhatárokat.

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- 1. „*ajánlatkérő szervek*”: a 2004/17/EK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésének a) pontjában és a 2004/18/EK irányelv 1. cikkének (9) bekezdésében meghatározott ajánlatkérő szervek;
- 2. „*ajánlatkérők*”: a 2004/17/EK 2. cikkének (2) bekezdésében említett ajánlatkérők;
- 3. „*közúti jármű*”: a melléklet 3. táblázatában felsorolt járműkategóriákba tartozó jármű.

5. cikk

Tiszta és energiahatékony közúti járművek vásárlása

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy 2010. december 4-től a 3. cikkben említett valamennyi ajánlatkérő szerv, ajánlatkérő és piaci szereplő a közúti járművek beszerzésekor figyelembe vegye a (2) bekezdésben foglalt, az üzemeltetéssel járó, a jármű teljes élettartamára megállapított energetikai és környezeti hatásokat, továbbá a (3) bekezdésben foglalt lehetőségek közül legalább egyet alkalmazzon.

(2) Az üzemeltetési energetikai és környezeti hatások figyelembevételének legalább az alábbiakra kell kiterjednie:

- a) energiafogyasztás;
- b) szén-dioxid-kibocsátás; és
- c) NO_x, NMHC és részecske kibocsátás.

Az ajánlatkérő szervek, az ajánlatkérők és a piaci szereplők az első albekezdésben említett energetikai és környezeti hatások mellett egyéb környezeti hatásokat is figyelembe vehetnek.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt követelményeket az alábbi lehetőségekkel összhangban kell teljesíteni:

a) a közúti járművek beszerzési dokumentációjában az energiahatékonyra és a környezetvédelmi teljesítményre vonatkozó műszaki előírások meghatározása a figyelembe vett hatások, valamint további környezeti hatások vonatkozásában; vagy

b) az energetikai és környezeti hatások beépítése a beszerzési döntésbe, ami szerint:

— abban az esetben, ha közbeszerzési eljárást kell alkalmazni, akkor ezeket a hatásokat szerződés-odaítélési kritériumként kell figyelembe venni, valamint

— abban az esetben, ha e hatásokat a beszerzési döntésbe való beépítés céljából pénzben fejezik ki, a 6. cikkben foglalt módszert kell alkalmazni.

6. cikk

A járművek teljes élettartamára megállapított üzemeltetési költségek kiszámítási módszere

(1) Az 5. cikk (3) bekezdése b) pontja második francia bekezdésének alkalmazásában a beszerzés tárgyát képező járművek teljes élettartamára megállapított, energia-felhasználásból eredő, valamint a melléklet 2. táblázatában felsorolt, szén-dioxid- és szennyezőanyag-kibocsátásból eredő üzemeltetési költségeket az alábbi pontokban foglalt módszer szerint kell pénzben kifejezni és kiszámítani.

a) A járművek teljes élettartamára megállapított energiafelhasználásból eredő üzemeltetési költséget a következő módszer szerint kell kiszámítani:

— a jármű kilométerenkénti, e cikk (2) bekezdése szerinti üzemanyag-fogyasztását a kilométerenkénti energiafelhasználás mértékegységeiben kell számolni, függetlenül attól, hogy ezt megadták-e közvetlenül (mint például az elektromos autók esetében), vagy sem. Amennyiben az üzemanyag-fogyasztást különböző mértékegységekben adták meg, azt a mellékletben található, a különböző tüzelőanyagok energiatartalmát tartalmazó 1. táblázatban szereplő átváltási együtthatók segítségével át kell számolni kilométerenkénti energiafelhasználásra,

— minden energia-mértékegységnek csak egyféle pénzürték felelhet meg. Ez az egyedi pénzürték a benzinhoz és a dízelolajhoz rendelt energia-mértékegységek adót nem tartalmazó ára közül az alacsonyabb, amennyiben az üzemanyagot közlekedési céllal használják,

⁽¹⁾ HL L 315., 2007.12.3., 1. o.

— a járművek teljes élettartamára megállapított energiafelhasználás üzemeltetési költségét úgy kell kiszámítani, hogy a (3) bekezdés szerinti, a jármű teljes élettartama alatt megtett távolságot – szükség esetén figyelembe véve a már megtett kilométerek számát – megszorozzuk az e pont első francia bekezdésében megállapított kilométerenkénti energia-felhasználással, valamint az energia-mértékegységnek az e pont második francia bekezdésében megállapított pénzértékével.

b) A járművek teljes élettartamára megállapított szén-dioxid-kibocsátás üzemeltetési költségét úgy kell kiszámítani, hogy a (3) bekezdés szerinti, a jármű teljes élettartama alatt megtett távolságot – szükség esetén figyelembe véve a már megtett kilométerek számát – megszorozzuk a kilométerenkénti szén-dioxid-kibocsátásnak a (2) bekezdés szerinti, kilogrammban kifejezett értékével, valamint a melléklet 2. táblázatában szereplő tartományban megadott kilogrammonkénti költséggel.

c) A járművek teljes élettartamára megállapított, a melléklet 2. táblázatában felsorolt szennyezőanyag-kibocsátás üzemeltetési költségét úgy kell kiszámítani, hogy összeadjuk a NO_x , az NMHC és a részecske kibocsátásának a jármű teljes élettartamára megállapított, az egyes szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátások üzemeltetési költségeit úgy kell kiszámítani, hogy a (3) bekezdés szerinti, a jármű teljes élettartama alatt megtett távolságot – szükség esetén figyelembe véve a már megtett kilométerek számát – megszorozzuk a kilométerenkénti kibocsátásnak a (2) bekezdés szerinti, grammal kifejezett értékével, valamint a grammonkénti költséggel. A költségre vonatkozó adat a melléklet 2. táblázatában szereplő átlagos közösségi értéknek felel meg.

A 3. cikkben említett ajánlatkérő szervek, ajánlatkérők és piaci szereplők magasabb költségekkel is számolhatnak, feltéve, hogy ezek a költségek nem haladják meg a melléklet 2. táblázatában szereplő vonatkozó értékek kétszeresét.

(2) Az olyan járművek üzemanyag-fogyasztására, valamint a melléklet 2. táblázatában felsorolt szén-dioxid- és szennyezőanyag-kibocsátására vonatkozó kilométerenkénti értékeket, amelyekre a közösségi típus-jóváhagyási jogszabályok ilyen teszt elvégzését írják elő, szabványosított közösségi tesztljárások alapján kell megállapítani. Az olyan járművek esetében, amelyek nem esnek a szabványosított közösségi tesztljárások hatálya alá, a különböző ajánlatok összehasonlíthatósága érdekében széles körben elismert tesztljárást vagy az adott szerv számára elvégzett tesztek eredményeit, illetve a gyártó által nyújtott tájékoztatást kell alkalmazni.

(3) A jármű teljes élettartama alatti futásteljesítményére vonatkozó adatok eltérő rendelkezés hiányában a melléklet 3. táblázatában szereplő adatoknak felelnek meg.

7. cikk

Hozzáigazítás a műszaki fejlődéshez

A Bizottság az inflációhoz és a műszaki fejlődéshez igazítja a közúti járművek teljes élettartamára megállapított üzemeltetési költségek kiszámításához használt, a mellékletben szereplő adatokat. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 9. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

8. cikk

A legjobb gyakorlatok cseréje

A Bizottság megkönnyíti és strukturálja az ismeretek és a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a tiszta és energiahatékony közúti járműveknek a 3. cikkben említett ajánlatkérő szervek, ajánlatkérők és piaci szereplők általi beszerzését előmozdító gyakorlatok tekintetében.

9. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.

10. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) Kétévente, és első alkalommal 2010. december 4-ig a Bizottság jelentést készít ezen irányelv alkalmazásáról, valamint a tiszta és energiahatékony közúti járművek beszerzésének előmozdítása érdekében az egyes tagállamok által tett intézkedésekről.

(2) Ezek a jelentések értékelik az irányelv és különösen az 5. cikk (3) bekezdésében foglalt lehetőségek hatását, a további intézkedések szükségességét és megfelelő esetben javaslatokat is tartalmaznak.

E jelentésekben a Bizottság a melléklet 3. táblázatában foglalt egyes járműkategóriákban a teljes élettartamra megállapított energetikai és a környezeti hatások tekintetében a piacon elérhető legjobb alternatívának megfelelő, megvásárolt járművek névleges és relatív számát összehasonlítja e járművek teljes piacával, és megbecsüli, hogy az 5. cikk (3) bekezdésében foglalt lehetőségek hogyan befolyásolták a piacot. A Bizottság értékeli a további intézkedések szükségességét és megfelelő esetben javaslatokat is előterjeszt.

(3) A Bizottság legkésőbb az első jelentés időpontjáig megvizsgálja az 5. cikk (3) bekezdésében említett lehetőségeket, benyújtja a 6. cikkben ismertetett módszer értékelését és szükség esetén megfelelő kiigazításokat javasol.

11. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok 2010. december 4-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

12. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

13. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. április 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

P. NEČAS

MELLÉKLET

A közúti járművek teljes élettartamára vonatkozó üzemeltetési költségek kiszámításához alkalmazandó adatok

1. táblázat: Az üzemanyagok energiatartalma

Üzemanyag	Energiatartalom
Dízelgázolaj	36 MJ/liter
Benzin	32 MJ/liter
Földgáz/biogáz	33–38 MJ/Nm ³
Cseppfolyósított propán-bután gáz (LPG)	24 MJ/liter
Etanol	21 MJ/liter
Biodízel	33 MJ/liter
Emulziós üzemanyag	32 MJ/liter
Hidrogén	11 MJ/Nm ³

2. táblázat: A közúti közlekedésből származó kibocsátások költségvonzata (2007-es árak alapján):

CO ₂	NO _x	nem metán szénhidrogének (NMHC)	szilárd részecskék
0,03–0,04 EUR/kg	0,0044 EUR/g	0,001 EUR/g	0,087 EUR/g

3. táblázat: A közúti járművek teljes élettartam alatti futásteljesítménye

Járműkategória (a 2007/46/EK irányelvben meghatározott M és N kategóriák)	Összes futásteljesítmény
Személygépkocsik (M ₁)	200 000 km
Könnyű haszongépjárművek (N ₁)	250 000 km
Nehéz tehergépjárművek (N ₂ , N ₃)	1 000 000 km
Autóbuszok (M ₂ , M ₃)	800 000 km

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2009. január 28.)

A Friuli-Venezia Giulia tartományban takarmány vásárlásához nyújtott C 27/05 (ex NN 69/04) számú állami támogatásról (a 2003. augusztus 20-i, 14. sz. tartományi törvény 6. cikke és a Trieszti Kereskedelmi Kamara által közzétett, szándéknyilatkozat benyújtására vonatkozó felhívás)

(az értesítés a C(2009) 187. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(2009/382/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első pontjára,

miután felhívta az érintetteket, hogy a fenti cikk értelmében tegyék meg észrevételeiket,

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) A Bizottság szolgálatai, miután olyan információkat, illetve panaszt kaptak, amelyek szerint Friuli-Venezia Giulia tartomány 2003. augusztus 20-i 14. sz. tartományi törvénye olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek a 2003. évi aszály által sújtott állattenyésztők takarmány-szükségletének kielégítésére pénzalapokat juttattak a Trieszti és a Goriziai Kereskedelmi Kamarának, 2004. április 2-i levelükben az ügyvel kapcsolatban részletes tájékoztatást kértek az olasz hatóságoktól.
- (2) Mivel az olasz hatóságok részére kitűzött négyhetes határidő alatt semmilyen válasz nem érkezett, a Bizottság szolgálatai 2004. május 26-án emlékeztető felszólítást küldtek, amelyben sürgették a kért információk eljuttatását.
- (3) Az Európai Unió melletti olasz állandó képviselő 2004. június 10-én kelt és 2004. június 15-én iktatott levelével eljuttatta a Bizottság szervezeti egységeihez az olasz hatóságok levelét, amelyben a hatóságok azt állítják, hogy a

Trieszti és a Goriziai Kereskedelmi Kamara részére 2003. szeptember 30-án, illetve 2004. március 12-én egy-egy feljegyzést küldtek, amelyben felhívták a két kamara figyelmét arra, hogy a fent említett törvény 6. cikke szerinti támogatásokkal kapcsolatban szándéknyilatkozat benyújtására való felhívást szükséges közzétenni, és a támogatást a Bizottságnak be kell jelenteni.

- (4) E tájékoztatás alapján a Bizottság szolgálatai 2004. június 28-i levelükben azt kérték az olasz hatóságoktól, hogy ismertessék az általuk hivatkozott feljegyzések, illetve a két kereskedelmi kamara által elkészített, szándéknyilatkozat benyújtására való felhívások szövegét. Továbbá azt kérdezték, hogy kerültek-e folyósításra támogatások, és amennyiben igen, mekkora volt azok összege, és melyek voltak a támogatás nyújtásának módjai.
- (5) 2004. szeptember 27-én kelt és 2004. szeptember 29-én iktatott levelében az Európai Unió melletti olasz állandó képviselő ismertette a Bizottsággal a szövegeket és megadta a 2004. június 28-i levélben kért tájékoztatást.
- (6) Mivel a fenti tájékoztatásból világosan kitűnt, hogy a Trieszti Kereskedelmi Kamara szándéknyilatkozat benyújtására való felhívását már közzétették és következményei voltak, valamint hogy a kereskedelmi kamarák által folyósítható, illetve már folyósított támogatások nem szerepeltek a kereskedelmi kamarák támogatásairól szóló, a Bizottság által az N 241/01 támogatási akta keretében elfogadott általános program rendelkezései között, a Bizottság szolgálatai úgy döntöttek, hogy az ügyvel kapcsolatban NN 69/04 számon, nem bejelentett támogatásról szóló aktát nyitnak.

- (7) A Bizottság szolgálatai 2004. november 12-i levelükben az eljárás tárgyát képező támogatásokról további tájékoztatást kértek az olasz hatóságoktól.
- (8) Ugyanezen a napon a Bizottság levelet kapott az olasz hatóságoktól, amely a 2004. június 28-i levélben kért információkat tartalmazta (vö. 4. preambulumbekzdés).
- (9) 2005. január 6-án kelt és 2005. január 11-én iktatott levelében az Európai Unió melletti olasz állandó képviselőt eljuttatta a Bizottság szolgálataihoz az olasz hatóságok levelét, amelyben a hatóságok kérték, hogy – annak érdekében, hogy a kérdéses tartományi jogszabályt újból megvizsgálhassák – a Bizottság hosszabbítsa meg azt a határidőt, amelyen belül az eljárás tárgyát képező támogatásokról a hatóságoknak kiegészítő tájékoztatást kell szolgáltatniuk.
- (10) A Bizottság szervezeti egységei 2005. január 25-i levelükben a határidőt egy hónappal meghosszabbították.
- (11) 2005. február 21-én az Európai Unió melletti olasz állandó képviselőt eljuttatta a Bizottsághoz az olasz hatóságok levelét, amelyben a hatóságok azt közölték, hogy a Goriziai Kereskedelmi Kamara nem fizetett ki támogatást és le is mondott erről (a levélhez mellékeltek a Kamara erről szóló határozatát, ami igazolta ezt a tájékoztatást).
- (12) 2005. február 28-án kelt és 2005. március 1-jén iktatott, valamint 2005. március 30-án kelt és 2005. március 31-én iktatott levelében az Európai Unió melletti olasz állandó képviselőt eljuttatta a Bizottsághoz a Trieszti Kereskedelmi Kamara által a támogatásokra vonatkozóan nyújtott kiegészítő tájékoztatást.
- (13) 2005. július 22-i levelében ⁽¹⁾ a Bizottság tájékoztatta Olaszországot arról a döntéséről, hogy a 2003. augusztus 20-i 14. sz. regionális törvény 6. cikke által előírt támogatás ügyében, amely a Trieszti Kereskedelmi Kamara által közzétett, szándéknyilatkozat benyújtására való felhívás tárgyát képezte, elindította a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást.
- (14) Az eljárás megindításáról szóló határozat megjelent az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾. A Bizottság felhívta az érintetteket, hogy az eljárás tárgyát képező intézkedésekkel kapcsolatban nyújtsák be észrevételeiket.
- (15) A Bizottság nem kapott egyetlen észrevételt sem az érintettektől.

II. TÉNYÁLLÁS

- (16) Friuli-Venezia Giulia tartomány 2003. augusztus 20-i 14. sz. tartományi törvényének (a továbbiakban: a 14. sz. tartományi törvény) 6. cikke kimondja, hogy a tartományi közigazgatási szerv felhatalmazást kapott arra, hogy a Trieszti Kereskedelmi, Ipari, Kézműves és Mezőgazdasági Kamara részére 170 000 EUR, míg a Goriziai Kereskedelmi, Ipari, Kézműves és Mezőgazdasági Kamara részére 80 000 EUR rendkívüli finanszírozást juttasson a 2003. évi aszály által sújtott, és a konzorciumi öntözőrendszerekhez nem kapcsolódó területeken lévő állattenyésztő gazdaságok állatállományának takarmányozásával kapcsolatos kivételes szükségletek kielégítésére.
- (17) A Trieszti Kereskedelmi Kamara pályázati felhívása pénzügyi támogatást helyez kilátásba a Trieszt megyében lévő olyan állattenyésztő gazdaságok számára, amelyeket a 2003. évi aszály sújtott, és amelyek nem tudták földjeiket öntözni, mivel nem kapcsolódnak konzorciumi öntözőrendszerekhez, és ebből következően a hátrányos helyzetű területeken legalább 20 %, más területeken pedig legalább 30 % termelésvesztést szenvedtek el. Ez a juttatás az állatok takarmányozásához szükséges takarmány beszerzéséhez nyújtott támogatásból áll.
- (18) A támogatás folyósítása 2003. május 1. és november 20. közötti takarmánybeszerzésekre vonatkozó számlák bemutatása ellenében történik, és a gazdaságban élő és a gazdálkodóhoz tartozó állategységre (a továbbiakban: ÁE) számított táplálékszükségletet kielégítő takarmánymennyiséget fedi le. Az ÁE lehet szarvasmarha, juh, kecske és vágólo vagy munkalo; vágóállatok esetén csak azokra terjed ki, amelyeket főtevékenységű gazdálkodók vagy az INPS (Olasz Országos Társadalombiztosítási Intézet) agrárügyekkel foglalkozó osztályán bejegyzett őstermelők tenyésztene. A „takarmány” magában foglal mindennemű szárított szénafélélt.
- (19) A támogatások az erre a célra létrehozott alap kimerüléseig bármely Trieszt megyei gazdaság részére folyósíthatók, amely ezt kérelmezi.
- (20) Az ÁE-ként megtéríthető legnagyobb takarmánymennyiség 1 500 kg-ban került rögzítésre. A támogatás kiszámításához alkalmazott irányár 20 EUR, hea nélkül. Amennyiben a kérelmek száma meghaladja az előirányzottat, az egyéni támogatást ÁE-ként arányosan lecsökkentik.
- (21) Amennyiben a kedvezményezett gazdaságok a 2003. évi aszálynak betudható veszteségek miatt egyéb támogatásokat kérnek és kapnak, a szándéknyilatkozat benyújtására való felhívásban szereplő támogatás összegét ennek megfelelően csökkentik.

⁽¹⁾ Vö. SG(2005)-Greffé D/203816.

⁽²⁾ HL C 233., 2005.9.22., 5. o.

III. A SZERZŐDÉS 88. CIKKÉNEK (2) BEKEZDÉSE SZERINTI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA

(22) A Bizottság megindította a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást, mivel kétségei voltak afelől, hogy a tárgybeli támogatásra vonatkozó intézkedés összeegyeztethető-e a közös piaccal. A kétségek az alábbiak miatt merültek fel:

- a) a Bizottság – a birtokában lévő rendelkezések alapján – nem tudta eldönteni, hogy a veszteségi küszöbököt „A mezőgazdasági ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás⁽¹⁾” (a továbbiakban: az iránymutatás) 11.3. pontjában szereplő rendelkezések szigorú betartásával állapították-e meg, tehát nem tudta kizárni azt, hogy olyan gazdák is részesültek juttatásban, akik azt nem kaphatták volna meg akkor, ha a veszteségi küszöböt a fent említett pont szerint számították volna ki;
- b) a fent említett támogatás kiszámításhoz alkalmazott módszer nem felelt meg az iránymutatás 11.3. pontjának, mivel egyszerűen a beszerzett súlyegység szerinti árpaméteren alapult; ezenfelül a támogatást a takarmánybeszerzési számlák alapján kellett kifizetni, de a Trieszti Kereskedelmi Kamara szándéknyilatkozat benyújtására való felhívásában nem szerepelt, hogy a beszerzésnek az aszály miatt ténylegesen elvesztett takarmánymennyiségre kellett volna korlátozódnia;
- c) az iránymutatás 11.3. pontja értelmében a támogatás összegéből le kellene vonni az esetleges közvetlen kifizetéseket, az olasz hatóságok azonban nem szolgáltattak semmilyen tájékoztatást efelől; nem lehetett tehát kizárni az elszenvedett veszteség túlkompenzálásának kockázatát;
- d) az iránymutatás ugyanezen pontja értelmében a juttatott támogatás összegéből le kell vonni az esetleges biztosítások keretében kapott összegeket, és figyelembe kell venni a gazda azon rendes költségeit, amelyek nem merültek fel, mert például a betakarításra nem kerülhetett sor; mindamellett az olasz hatóságok nem nyújtottak semmilyen ilyen irányú tájékoztatást és ez még inkább megalapozta a túlkompenzáció kockázatának fennállásával kapcsolatos fent említett kétségeket.

IV. AZ OLASZ HATÓSÁGOK ÉSZREVÉTELEI

- (23) 2005. szeptember 26-án kelt és 2005. szeptember 27-én iktatott levelével az Európai Unió melletti olasz állandó képviselőt átnyújtotta a Bizottságnak azokat az észrevételeket, amelyeket az olasz hatóságok a tárgybeli támogatások ügyében a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerint indított eljárással kapcsolatban tettek.
- (24) A fent említett észrevételekben az olasz hatóságok mindenképp azt fejtik ki, hogy a 2003. évi aszályt Friuli-Venezia Giulia tartomány 2003. szeptember 16-i

0329/pres. számú elnöki rendeletével „kedvezőtlen időjárási jelenséggé” nyilvánította, amit a tartományi meteorológiai megfigyelőállomás adatai is megerősítettek, és az ezen eseménnyel kapcsolatos állami támogatást a Bizottságnál is bejelentették, amely azt jóváhagyta (N. 262/04 sz. akta).

- (25) Az olasz hatóságok továbbá elismerik, hogy a Trieszti Kereskedelmi Kamarának a Trieszt megyei gazdák által elszenvedett veszteségek kiszámításához alkalmazott módszere nem felel meg az iránymutatás 11.3. pontja szerinti rendelkezéseknek. Mindazonáltal pontosítják, hogy a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítását követően a Trieszti Kereskedelmi Kamara valamennyi, juttatásban részesült gazdaság esetében (43 gazdaság) megvizsgálta a termelési veszteségi küszöböt, összehasonlítva a 2000/2002-es hároméves időszak (amikor nem fizettek kedvezőtlen időjárási jelenségnek betudható veszteség miatti kártalanítást) takarmánytermelési átlagait a 2003-ban begyűjtött takarmánymennyiséggel. A fent említett hatóságok szerint a beszerzett adatok alapján megállapítható volt, hogy a veszteségek minden esetben meghaladták a támogatásra jogosultságot biztosító minimális küszöböt (20 % a hátrányos helyzetű területeken, 30 % az egyéb területeken).
- (26) Az olasz hatóságok hozzáfűzik továbbá azt, hogy kiszámították azt a támogatási összeget, amelyet az iránymutatásnak megfelelően lehetett volna folyósítani. E célból a tartományi kormány 2003. május 23-i 1535. sz. határozatában szereplő adatokat vették figyelembe, amelyek a 2000/2002-es hároméves időszak takarmánytermelési átlagmennyiségére és az átlagárára vonatkoznak. Az így nyert értékből kivonták az egyes gazdaságok által bevalólt 2003. évi tényleges termelést, amit megszoroztak a kérdéses év átlagárával. Valamennyi számításukat egy táblázatban foglalták össze, amely tartalmazza a kifizetett támogatások összegeit, azokat az összegeket, amelyeket az iránymutatások alapján lehetett volna folyósítani, valamint a csekély összegű (*de minimis*) támogatások összegeit, amelyek az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról a mezőgazdasági és halászati ágazatban című 1860/2004/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ értelmében még folyósíthatók a kedvezményezettek részére. A fent említett táblázatból kitűnik, hogy amennyiben a *de minimis* támogatást összesítjük az iránymutatás értelmében nyújtható támogatásokkal, csak két gazda kapott túlkompenzációt az elszenvedett veszteségekért. Az olasz hatóságok kötelezettséget vállaltak ez utóbbi összegek visszafizetésére.
- (27) Ami a Bizottságnak a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítása keretében felmerült további kétségeit illeti, az olasz hatóságok kiemelik, hogy a tárgybeli támogatások kedvezményezettjei nem kaptak sem közvetlen támogatást takarmányra, sem biztosítási jogcímen nem jutottak pénzüsszeghez. Továbbá kifejtik, hogy a begyűjtésre és a szállításra vonatkozó költségek a kedvezményezettek részéről felmerültek, mivel egyébként volt takarmánytermelés.

⁽¹⁾ HL C 28., 2000.2.1., 2. o.

⁽²⁾ HL L 325., 2004.10.28., 4. o.

- (28) Végül az olasz hatóságok kijelentik, hogy az érintett támogatásban részesült valamennyi gazdát értesítették a tárgybeli intézkedés miatt a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról.

V. ÉRTÉKELÉS

- (29) A Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében a közös piaccal összeegyeztethetetlen az olyan, állami erőforrásból nyújtott bármilyen támogatás, amely bizonyos vállalkozások vagy bizonyos termelés támogatása révén torzíja a versenyt vagy annak torzításával fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. A 14. sz. tartományi törvény által előírt támogatások megfelelnek ennek a meghatározásnak abban az értelemben, hogy egy helyi intézmény juttatja a támogatást és az bizonyos termelést előnyben részesít (az állattenyésztést, mivel a takarmánybeszerzéshez nyújtott támogatás az állatok etetését teszi lehetővé), valamint a verseny torzítását eredményezheti, és befolyással bír a közösségen belüli kereskedelemre Olaszországnak a fenti termelésben elfoglalt helyzetére figyelemmel (egy számadat: Olaszország a 2006. évben a marhahús közössi termelésének 13,3 %-át adta, és ezáltal az Unió harmadik legnagyobb marhahústermelőjének minősül).
- (30) Mindazonáltal, a Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti esetekben, bizonyos intézkedéseket – kivételes esetben – a közös piaccal összeegyeztethetőnek lehet tekinteni.
- (31) Jelen esetben, a tárgybeli támogatások jellegére tekintettel (a kedvezőtlen időjárási jelenségekből származó veszteséggel sújtott gazdák kártalanítására szánt támogatás) az egyetlen alkalmazható kivétel az, amelyet a 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja állapít meg, amely szerint a közös piaccal összeegyeztethető egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlesztésének előmozdítására szánt támogatások, amennyiben nem befolyásolják hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes módon (a Szerződés 87. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti kivétel a tényleges természeti csapásokra alkalmazható és nem az ahhoz hasonló eseményekre; az iránymutatások alapján a Bizottság mindig azon az állásponton volt, hogy az aszály önmagában nem tekinthető a Szerződés 87. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti természeti csapásnak).
- (32) A fenti eltérés alkalmazhatósága végett, a tárgybeli, az EK-Szerződés 93. (jelenleg 88.) cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 1. cikkének f) pontja értelmében jogellenes támogatásokat – a támogatás nyújtásának időszakában érvényes jogszabályokban megjelölt objektív kritériumok alapján – elemezni kell a jogellenesen nyújtott állami támogatások értékelésére alkalmazható szabályok megállapítására

vonatkozó bizottsági közlemény⁽²⁾ rendelkezéseinek megfelelően.

- (33) Jelen esetben a folyósítás időpontjában a tárgybeli támogatásokra alkalmazható szabályokat az iránymutatás 11.3. pontja tartalmazza. Ennek értelmében:
- a) a kárnak el kell érnie egy meghatározott küszöböt, ami a hátrányos területeken a rendes termelés 20 %-ában és egyéb területeken 30 %-ában került rögzítésre; a veszteségszámítást minden egyes gazdaságra el kell végezni;
 - b) a fenti küszöböket a kérdéses évben az adott kultúra bruttó termése és egy rendes év éves bruttó termése közötti összehasonlítás alapján kell megállapítani; ez utóbbit általában a megelőző három időszak bruttó átlagtermését alapul véve kell kiszámítani, kivéve azokat az éveket, amelyekben kedvezőtlen időjárási esemény következtében támogatást fizettek ki; elfogadhatók a rendes termés kiszámításának ettől eltérő módszerei is, beleértve a régiós referenciaértékeket is, amennyiben azok mérvadók és nem alapulnak kiemelkedően magas hozamokon;
 - c) a túlzott kompenzáció elkerülése végett a kifizethető támogatás összege nem haladhatja meg a rendes időszak alatti termelési átlagszintnek az azonos időszak átlagárával megszorozott értékét, amiből le kell vonni az esemény bekövetkezése évének tényleges termését az adott évbéli átlaggal megszorozva;
 - d) a támogatás összegéből le kell vonni ezenfelül az esetleges közvetlen kifizetéseket;
 - e) a támogatás összegéből le kell vonni a biztosítási jogcímen kapott esetleges pénzüsségeket; ezenfelül figyelembe kell venni a gazdánál fel nem merült költségeket, mint például azt, ha nem kellett a termést betakarítani.
- (34) Ami az első két feltétel teljesülését illeti, a Bizottság megjegyzi, hogy az olasz hatóságok az aszály fennállását megfelelő meteorológiai információkat alapul véve állapították meg. Ami a fenti kedvezőtlen időjárási esemény által okozott károk mennyiségét illeti, a Bizottság megállapítja, hogy maguk az olasz hatóságok is elismerik, hogy a Trieszt megyei gazdák által elszenvedett károk kiszámításához alkalmazott módszer nem felel meg az iránymutatás 11.3. pontjában foglalt rendelkezéseknek. A Bizottság nem tehet mást, mint megismétli ezt a megállapítást, mivel a Trieszti Kereskedelmi Kamara által közzétett szándéknyilatkozat benyújtására való felhívás egyszerűen csak előírja azt a veszteségi küszöböt, amely alatt a támogatás nyújtható, anélkül, hogy a kérdéses veszteség meghatározásának módját megjelölné.

⁽¹⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

⁽²⁾ HL C 119., 2002.5.22., 22. o.

- (35) Mindezt előrebocsátva, az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítását követően az olasz hatóságok által közölt tájékoztatásból megállapítható, hogy az iránymutatás 11.3. pontjában foglalt módszer alkalmazásával, azaz jelen esetben a 2000–2002. időszak (ezek olyan évek, amelyekben semmilyen kártalanítást sem fizettek ki kedvezőtlen időjárási eseménynek betudható károk miatt) takarmánytermelési átlagát és a 2003. év takarmánytermelését összehasonlítva a veszteségek minden egyes kártalanított gazdaság esetében meghaladták a támogatásra jogosultságot biztosító minimális küszöböt (20 %-ot a hátrányos területeken és 30 %-ot az egyéb területeken).
- (36) Ami a fentiekben meghatározott támogatás számítási módját (azaz a fent említett harmadik feltétel teljesülését) illeti, a Bizottság megállapítja, hogy a jelen esetben alkalmazott módszer nem felel meg az iránymutatásban foglaltaknak, mivel a támogatásokat a 2003. május 1. és november 20. között megvalósult és a gazdaságban lévő ÁE-kénti rendes tápanyagszükséglet kielégítéséhez szükséges mennyiségnek megfelelő takarmányvásárlásokra vonatkozó bemutatott számlák alapján fizették ki, ezzel szemben az iránymutatás értelmében a kifizethető támogatás összege nem haladhatja meg a rendes időszak termelési átlagszintjének az ugyanazon időszak átlagrával megszorozott értékét, amiből le kell vonni az esemény bekövetkezése évének tényleges termését az adott évbéli átlaggal megszorozva.
- (37) Az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítását követően az olasz hatóságok által közölt tájékoztatásból kitűnik, hogy a Trieszti Kereskedelmi Kamara által alkalmazott számítási módszer néhány esetben (43-ból 12 esetben) az iránymutatásban előírt számítási móddal nyert összegnél magasabb támogatás kifizetését eredményezte.
- (38) Mivel a Trieszti Kereskedelmi Kamara által alkalmazott számítási módszer az esetek több mint 25 %-ában az iránymutatások értelmében kifizethető támogatást meghaladó összeget eredményez, a Bizottság nem fogadhatja el a fenti módszert.
- (39) Ami az iránymutatás 11.3. pontja szerinti egyéb feltételeket (azaz a fent említett negyedik és ötödik feltétel teljesülését) illeti, a Bizottság tudomásul veszi az olasz hatóságok által nyújtott azon tájékoztatást, miszerint a tárgybeli támogatás kedvezményezettjei nem kaptak takarmánnyal kapcsolatos közvetlen támogatást, azonkívül semmilyen biztosítási jogcímen nem jutottak esetleges pénzüsszeghez, valamint takarmánybegyűjtéssel és szállítással kapcsolatban merültek fel költségeik, mivel egyébként volt takarmánytermés. Ezen pontosítások eredményeképpen a fenti feltételek nem érintik jelen esetünket.

VI. VÉGKÖVETKEZTETÉS

- (40) A fentebb kifejtett megállapításokra figyelemmel a Bizottság álláspontja nem lehet az, hogy az iránymutatás 11.3. pontjának valamennyi feltétele teljesül, mivel a 38. pontban írtaknak megfelelően a Trieszti Kereskedelmi Kamara által alkalmazott számítási módszer számos esetben azt meghaladó összeget eredményez, mint aminek a kifizetésére túlkompenzáció hiányában került volna sor.
- (41) A Trieszti Kereskedelmi Kamara által a 2003. évi aszályt követően nyújtott takarmányvásárlási támogatások tehát nem sorolhatók az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt kivétel körébe azon rész tekintetében, amely meghaladja azt az összeget, amely a fenti kivétel hatálya alá tartozhatott volna, ha az iránymutatás 11.3. pontja szerinti támogatásszámítási módot alkalmazták volna. Viszont a támogatásnak az a része, amely nem haladja meg a fenti összeget, összegegyeztethető a közös piaccal, mivel megfelel az iránymutatás feltételeinek.
- (42) A 659/1999/EK rendelet 14. cikkének (1) bekezdése értelmében a jogellenes támogatásokra vonatkozó elutasító határozat esetében a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől való visszatérítésére. Olaszország tehát köteles intézkedést fogantatosítani annak érdekében, hogy a kedvezményezett a nyújtott támogatást visszatérítse. A tagállamokat a jogellenes és összegegyeztetetlen állami támogatások visszafizetésére felszólító bizottsági határozatok hatékony végrehajtásáról szóló bizottsági közlemény ⁽¹⁾ 42. pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően Olaszországnak a határozat hatálybalépésétől számítva négy hónap áll a rendelkezésére, hogy a határozatban foglaltakat végrehajtsa. A visszatérítendő támogatások magukban foglalják a 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ értelmében kiszámított kamatokat.
- (43) Mindezek ellenére minden egyes, a jelen támogatási rendszer alapján juttatott és a juttatás időpontjában a 994/98/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ (*de minimis* rendelet) 2. cikke alapján a Bizottság által hozott rendelet feltételeit kielégítő támogatás nem minősül a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak.
- (44) A tagállamokat a jogellenes és összegegyeztetetlen állami támogatások visszafizetésére felszólító bizottsági határozatok hatékony végrehajtásáról szóló bizottsági közlemény 49. pontja kimondja, hogy a program keretében felvett állami támogatás kedvezményezettjei által visszafizetendő összeg meghatározására a tagállam alkalmazhatja a visszatérítési határozat tárgyát képező jogellenes és összegegyeztetetlen támogatás megítélése idején érvényben lévő, érdemi *de minimis* kritériumokat is.

⁽¹⁾ HL C 272., 2007.11.15., 11. o.

⁽²⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 142., 1998.5.14., 1. o.

- (45) Amikor a Trieszti Kereskedelmi Kamara a támogatásokat folyósította, még nem léteztek a mezőgazdasági ágazatban a *de minimis* támogatásokra vonatkozó közösségi szabályok.
- (46) Az első közösségi rendelkezés ebben a tárgykörben a 1860/2004/EK bizottsági rendelet volt.
- (47) Az 1860/2004/EK rendeletnek megfelelően a hároméves időszakban kedvezményezettenként 3 000 EUR-t meg nem haladó támogatás (ez az összeg magában foglalja a vállalkozásnak folyósított *de minimis* támogatást) nem befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet, nem torzíja a versenyt és annak torzításával sem fenyeget, és ezért nem tartozik az EK-Szerződés 87. cikk (1) bekezdése alkalmazásának hatálya alá.
- (48) Az 1860/2004/EK rendelet 5. cikkének értelmében ugyanez az elv alkalmazandó a fenti rendelet hatálybalépését megelőzően folyósított támogatásokra, amennyiben ezek az 1. és 3. cikkben megállapított valamennyi feltételt teljesítik.
- (49) Jelen esetben a 3 000 EUR-t meg nem haladó egyéni támogatások nem tekintendők az EK-Szerződés 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak, amennyiben a folyósításuk idején megfelelték az 1860/2004/EK rendelet 1., 2. és 3. cikkében szereplő rendelkezéseknek. A fentiekben megállapítottak kizárólag a tárgybeli program jogcímén ténylegesen kifizetett 3 000 EUR-t meg nem haladó összegekre alkalmazhatók. Az olasz hatóságok nem tekinthetik úgy, hogy a visszatérítési esetek száma a levonás révén a 12 túlkompensációs esetben arra az összegre korlátozódik, amelyet minden érintett az 1860/2004/EK rendelet értelmében kaphatott volna, mivel, ha a program keretében folyósított támogatás összege meghaladja a *de minimis* küszöbértéket, nem tartozhat a *de minimis* rendelet rendelkezéseinek hatálya alá abban a részben sem, amely nem haladja meg az adott küszöbértéket,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megsértésével a Trieszti Kereskedelmi Kamara (Olaszország, Friuli-Venezia Giulia tartomány) által jogellenesen folyósított takarmányvásárlási támogatási program a közös piaccal nem egyeztethető össze, mivel a mezőgazdasági ágazatban nyújtható állami támogatásokra vonatkozó iránymutatás 11.3. pontjában megállapított támogatás kiszámítási módja szerint nyert támogatási összeget meghaladhatja. A fenti támogatás keretében nyújtott támogatások a közös piaccal összeegyeztethetők a fenti iránymutatás 11.3. pontja szerinti számítási móddal kiszámított összeghatáron belül, és nem egyeztethetők össze a fenti összeget meghaladó részben.

2. cikk

Az 1. cikk szerinti program keretében folyósított egyéni támogatás nem minősül támogatásnak, ha a folyósítás időpontjában megfelel a támogatás folyósításának időpontjában érvényes 994/98/EK rendelet 2. cikke alapján hozott rendelet feltételeinek.

3. cikk

(1) A Trieszti Kereskedelmi Kamara (Olaszország) a kedvezményezettekkel szemben intézkedik az 1. cikkben meghatározott támogatási programon belül folyósított, össze nem egyeztethető támogatások visszatérítéséről.

(2) A visszatérítendő összegek tartalmazzák a kamatot is, amely attól a naptól esedékes, amikor az összeget a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották, az összeg tényleges visszatérítésének napjáig.

(3) A kamatokat a 794/2004/EK rendelet V. fejezete és a 794/2004/EK rendeletet módosító 271/2008/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ által meghatározott szabályok szerint kell kiszámítani.

4. cikk

(1) Az 1. cikk szerinti program keretében folyósított támogatás visszatérítése azonnali és tényleges.

(2) Olaszország gondoskodik arról, hogy e határozat végrehajtása a közzététel időpontjától számított négy hónapon belül megtörténjen.

5. cikk

(1) E határozat közzétételétől számított két hónapon belül Olaszország az alábbi információkat szolgáltatja:

- a) a teljes összeget (tőke és kamatai), amelyet az egyes kedvezményezetteknek vissza kell téríteniük;
- b) az e határozat végrehajtása érdekében már megvalósított és előirányzott intézkedések részletes leírását;
- c) az azt igazoló iratokat, hogy a kedvezményezetteket kötelezték a támogatás visszafizetésére.

(2) Olaszország tájékoztatja a Bizottságot az e határozat végrehajtására foganatosított nemzeti intézkedések fejleményeiről az 1. cikk szerinti támogatási program keretében folyósított támogatás teljes visszatérítéséig. A Bizottság egyszerű kérésére haladéktalanul eljuttatja az e határozat végrehajtása érdekében már megvalósított és előirányzott intézkedésekre vonatkozó tájékoztatást. Továbbá részletes információkkal szolgál a kedvezményezettek által már visszafizetett támogatás és kamatok összegéről.

⁽¹⁾ HL L 82., 2008.3.25., 1. o.

6. cikk

Ennek a határozatnak Olaszország a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2009. január 28-án.

a Bizottság részéről
Mariann FISCHER BOEL
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2009. május 14.)

az 1683/2004/EK tanácsi rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó glifozát behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetésének felfüggesztéséről

(2009/383/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre (a továbbiakban: alaprendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikke (4) bekezdésére,

a tanácsadó bizottsággal történt konzultáció után,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

- (1) Az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően végzett felülvizsgálatot követően (a továbbiakban: felülvizsgálat) a Tanács az 1683/2004/EK rendelettel ⁽²⁾ végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 2931 00 95 (TARIC-kód: 2931 00 95 82) és ex 3808 93 27 (TARIC-kód: 3808 93 27 19) alá tartozó glifozát behozatalára (a továbbiakban: érintett termék). A vám kiterjed a Malajziából feladott glifozát behozatalára (akár Malajziából származóként van bejelentve, akár nem) (TARIC-kódok: 2931 00 95 81 és 3808 93 27 11), a Crop protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaysia által előállított termék kivételével (kiegészítő TARIC kód: A 309), valamint a Tajvanról feladott glifozát behozatalára is (akár Tajvanról származóként van bejelentve, akár nem), a Sinon Corporation, No. 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Tajvan által előállított termék kivételével (kiegészítő TARIC kód: A 310). A kivetett dömpingellenes vám 29,9 %.
- (2) Az érintett termék felhasználóinak és forgalmazóinak AUDACE elnevezésű egyesülete a piaci feltételek megváltozására vonatkozó információt nyújtott be. A változás a hatályvesztés felülvizsgálatának időszaka (azaz 2002. január 1–2002. december 31.) után következett be, és az egyesület állítása szerint e változások az alaprendelet

14. cikke (4) bekezdése értelmében indokolhatják a jelenleg hatályban lévő intézkedések felfüggesztését. Következésképpen a Bizottság megvizsgálta, hogy igazolható-e az intézkedések felfüggesztése.

B. INDOKOK

- (3) Az alaprendelet 14. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a Közösség érdekében a dömpingellenes intézkedések felfüggeszthetők, ha a piaci viszonyok átmenetileg olyan mértékben megváltoznak, hogy a felfüggesztés eredményeként a kár valószínűleg nem folytatódna, továbbá ha a közösségi gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére, és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. A 14. cikk (4) bekezdése meghatározza továbbá, hogy az érintett dömpingellenes intézkedéseket bármikor vissza lehet állítani, amennyiben a felfüggesztés már nem indokolt.
- (4) Meg kell jegyezni, hogy a közösségi gazdasági ágazat helyzete 2008 első félévéig javult. Az EU piac árának nagy mértékű növekedése, az értékesítés volumenének és értékének emelkedése, valamint a viszonylag stabil előállítási költségek következtében a forgalom százalékában kifejezett haszon jelentősen megnőtt. E pozitív tendenciákat a közösségi gazdasági ágazat termelésének és értékesítési volumenének túlnyomó többségét képviselő fő közösségi gyártótól kapott újabb számadatok is megerősítik. A jelenleg hozzáférhető piaci információk alapján nem várható, hogy ez a helyzet lényegesen megváltozna, ha az intézkedéseket felfüggesztenék.
- (5) A közösségi gazdasági ágazat megerősítette, hogy árainak szintje az EU piacon jelenleg általában nem változik annak ellenére, hogy Kína exportárai 2008 júliusa óta jelentősen csökkentek.
- (6) A KNK növekvő termelési kapacitása és termelési mennyisége közép- vagy hosszú távon csökkentheti az EU glifozátárait. A jelenlegi információk azonban arra mutatnak, hogy ezt a hatást nagyrészt semlegesíti a növekvő globális kereslet.
- (7) Nem állapítottak meg arra utaló tényezőket, hogy a felfüggesztés ellentétes lenne a közösségi érdekekkel.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

⁽²⁾ HL L 303., 2004.9.30., 1. o.

- (8) Következésképpen, tekintettel a piaci feltételek ideiglenes megváltozására és különösen a közösségi piacon felszámított jelenlegi árakra, ami a közösségi gazdasági ágazat jelenlegi magas profitszintjével is együtt jár annak ellenére, hogy a Kínai Népköztársaságból érkező behozatal árai az elmúlt hónapokban csökkentek, a Bizottság nem tartja valószínűnek, hogy a Kínából származó érintett termék behozatalához kapcsolódó kár a dömpingellenes vám felfüggesztése miatt ismételten bekövetkezne. Ennélfogva a Bizottság azt javasolja, hogy a hatályos intézkedéseket az alaprendelet 14. cikke (4) bekezdésével összhangban kilenc hónapos időszakra függeszték fel.

C. A KÖZÖSSÉGI GAZDASÁGI ÁGAZATTAL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ

- (9) A Bizottság – az alaprendelet 14. cikke (4) bekezdésének megfelelően – tájékoztatta a közösségi gazdasági ágazatot arról a szándékáról, hogy felfüggeszti a hatályos dömpingellenes intézkedéseket. A Közösség gazdasági ágazata lehetőséget kapott észrevételei megtételére, és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették.

D. KÖVETKEZTETÉS

- (10) A Bizottság ennélfogva úgy ítéli meg, hogy az alaprendelet 14. cikkének (4) bekezdésével összhangban az érintett termékre kivetett dömpingellenes vám felfüggesztésére vonatkozó összes követelmény teljesül. Következésképpen az 1683/2004/EK határozattal kivetett dömpingellenes vámot kilenc hónapos időszakra fel kell függesztetni.
- (11) Amennyiben a felfüggesztést előidéző körülmények később megváltoznak, a dömpingellenes vámok részleges felfüggesztésének haladéktalan hatályon kívül helyezé-

sével a Bizottság visszaállíthatja a dömpingellenes intézkedéseket,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 2931 00 95 (TARIC-kód: 2931 00 95 82) és ex 3808 93 27 (TARIC-kód: 3808 93 27 19) alá tartozó glifozát behozatalára (a továbbiakban: érintett termék) a 1683/2004/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámot – amelyet kiterjesztettek a Malajziából feladott glifozát behozatalára (akár Malajziából származóként van bejelentve, akár nem) (TARIC-kódok: 2931 00 95 81 és 3808 93 27 11), a Crop protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaysia által előállított termék kivételével (kiegészítő TARIC kód: A 309), valamint a Tajvanról feladott glifozát behozatalára is (akár Tajvanról származóként van bejelentve, akár nem), a Sinon Corporation, No. 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Tajvan által előállított termék kivételével (kiegészítő TARIC kód: A 310) – kilenc hónapos időszakra fel kell függesztetni.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 14-én.

a Bizottság részéről
Catherine ASHTON
a Bizottság tagja

AJÁNLÁSOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2009. április 30.)

a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/384/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 211. cikke második francia bekezdésére,

mivel:

- (1) A pénzügyi szolgáltatási ágazat, különösen a bankok és a befektetési vállalkozások, túlzott kockázatvállalása hozzájárult a pénzügyi vállalkozások csődjéhez, valamint a tagállamok és az egész világ rendszerszintű problémáihoz. E problémák a gazdaság többi részére is áttérjedtek és nagy költségeket okoztak a társadalomnak.
- (2) Az általános vélekedés szerint a pénzügyi szolgáltatási ágazatban alkalmazott helytelen javadalmazási gyakorlatok is túlzott kockázatvállalásra ösztönöztek, és így, noha nem sorolhatók a 2007-ben és 2008-ban kibontakozó pénzügyi válság fő okai közé, hozzájárultak a főbb pénzügyi vállalkozások jelentős veszteségeihez.
- (3) A javadalmazási gyakorlatok a pénzügyi szolgáltatási ágazat nagy részében ellentétesek a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel. E gyakorlatok jellemzően a rövid távú nyereségességet helyezték előtérbe és arra ösztönözték az alkalmazottakat, hogy rövid távon magasabb jövedelemmel kecsegtető, indokolatlanul kockázatos tevékenységeket folytassanak, ami hosszú távon nagyobb potenciális veszteségek kockázatával járt a pénzügyi vállalkozások számára.
- (4) Elméletben, ha a kockázatkezelési és ellenőrzési rendszerek erősek és hatékonyak, akkor a javadalmazásban alkalmazott kockázatvállalási ösztönzők összhangban vannak a pénzügyi vállalkozás kockázatvállalási hajlandóságával. Ugyanakkor minden kockázatkezelési és ellenőrzési rendszernek vannak korlátai, és ahogy a pénzügyi válság is rámutatott, előfordulhat, hogy a kockázatok egyre nagyobb összetettsége és a kockázatok vállalásának

számtalan módja miatt nem képesek megbirkózni a helytelen ösztönzők okozta kockázatokkal. Következésképpen a szervezeti egységek és a kockázatkezelésért és ellenőrzésért felelős alkalmazottak egyszerű funkcionális elválasztása továbbra is szükséges, de már nem elegendő.

- (5) Megfelelő ösztönzőknek a javadalmazási rendszeren belüli kialakítása önmagában csökkentené a kockázatkezelésre nehezedő terheket és fokozná a rendszer hatásos működésének valószínűségét. Ennek következtében célszerű kidolgozni a megbízható javadalmazási politikák alapelveit.
- (6) A pénzügyi szolgáltatási ágazatra nehezedő verseny nyomása miatt, és mivel sok pénzügyi vállalkozás határon átnyúlóan végzi tevékenységét, fontos biztosítani, hogy a megbízható javadalmazási politikák alapelveit egységes módon alkalmazzák a tagállamokban. Ugyanakkor egyértelmű, hogy az eredményesség érdekében a megbízható javadalmazási politikák alapelveit globálisan is egységes módon kellene alkalmazni.
- (7) Az Európai Tanács tavaszi üléséhez intézett, „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében⁽¹⁾ a Bizottság egy programot terjesztett elő a stabil és megbízható pénzügyi rendszer helyreállítására és fenntartására. Ennek részeként bejelentette, hogy a pénzügyi vállalkozások kockázatkezelési színvonalának javítása és a fizetési ösztönzők fenntartható teljesítménnyel való összehangolása érdekében új ajánlást fog kibocsátani a pénzügyi szolgáltatási ágazatban alkalmazott javadalmazásokról.
- (8) Ez az ajánlás meghatározza a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájára alkalmazandó általános alapelveket, amelyeket a pénzügyi szolgáltatási iparágban működő összes pénzügyi vállalkozásnak indokolt alkalmaznia.

⁽¹⁾ COM(2009) 114.

- (9) Előfordulhat, hogy a pénzügyi szolgáltatási iparágban alkalmazott hatályos szabályozások és elterjedt gyakorlatok miatt az általános alapelvek bizonyos típusú pénzügyi vállalkozások esetében a szokásosnál nagyobb jelentőséggel bírnak. Ezeket az alapelveket az adott pénzügyi szektorra vonatkozó szabályokkal és rendelkezésekkel párhuzamosan kell alkalmazni. Így például a kiszervezett tevékenységek tekintetében nincs szükség a közvetítők és külső szolgáltatók díjainak és jutalékainak szabályozására, hiszen az ezekre vonatkozó szabályok részben már megtalálhatók egyes konkrét jogszabályokban, például a pénzügyi eszközök piacáról szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ és a biztosítási közvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾. Ez az ajánlás továbbá nem érinti a szociális partnerek jogait a kollektív tárgyalások során.
- (10) Azon pénzügyi vállalkozások tekintetében, amelyeknek értékpapírjait a 2004/39/EK irányelv értelmében egy vagy több tagállamban bevezették valamely szabályozott piacra, ez az ajánlás az egy megfelelő rendszer előmozdításáról a jegyzett társaságok igazgatóinak díjazásáról szóló, 2004. december 14-i 2004/913/EK bizottsági ajánlást ⁽³⁾ és a 2004/913/EK és a 2005/162/EK ajánlásnak a jegyzett társaságok igazgatóinak javadalmazási rendszere tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2009. április 30-i 2009/385/EK bizottsági ajánlást ⁽⁴⁾ kiegészítve és azzal együtt alkalmazandó.
- (11) Egy adott pénzügyi vállalkozás javadalmazási politikájának az érintett pénzügyi vállalkozás méretét, valamint tevékenységeinek jellegét és összetettségét is figyelembe kell vennie.
- (12) Kockázatorientált javadalmazási politikát kell kidolgozni, amely összhangban áll a hatásos kockázatkezeléssel, és nem ösztönöz a túlzott kockázatvállalásra.
- (13) A javadalmazási politikának ki kell terjednie azokra az alkalmazotti kategóriákra, amelyek szakmai tevékenysége érdemben befolyásolja a pénzügyi vállalkozás kockázati profilját. A túlzott kockázatvállalásra ösztönző elemek elkerülése céljából ezen alkalmazotti kategóriák javadalmazásával kapcsolatban külön szabályokat kell bevezetni.
- (14) A javadalmazási politikának törekednie kell arra, hogy az alkalmazottak személyes érdekeit összehangolja az érintett pénzügyi vállalkozás hosszú távú érdekeivel. A javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek értékelése során a hosszú távú teljesítményre kell összpontosítani, és figyelembe kell venni a teljesítmény tekintetében még fennálló kockázatokat is. A teljesítményértékelést több-
- éves, például három-öt évet átölelő keretbe kell helyezni annak biztosítása érdekében, hogy az értékelési folyamat alapja a hosszú távú teljesítmény legyen, és hogy a javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek tényleges kifizetése a társaság üzleti ciklusának egészére legyen elosztva.
- (15) A pénzügyi vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy visszaköveteljék a javadalmazás azon változó összetevőit, amelyeket a későbbiekben nyilvánvalóan tévesnek minősített teljesítményadatok alapján ítélték oda.
- (16) Általános elvként el kell kerülni, hogy a szerződéses alapon megítélt végkielégítések a sikertelenséget díjazzák. A tőzsdén jegyzett pénzügyi vállalkozások igazgatói tekintetében a 2009/385/EK ajánlás különös rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (17) Annak érdekében, hogy a javadalmazási politika összhangban legyen a pénzügyi intézmény célkitűzéseivel, üzleti stratégiájával, értékeivel és hosszú távú érdekeivel, a pénzügyi teljesítmény mellett egyéb tényezőket is figyelembe kell venni, például a pénzügyi intézmény rendszereinek és ellenőrzési feltételeinek való megfelelést, valamint az ügyfelek és befektetők kezelésére vonatkozó előírások betartását.
- (18) A hatékony irányítás a javadalmazási politika megbízhatóságának elengedhetetlen feltétele. A pénzügyi vállalkozás javadalmazási politikájával kapcsolatos döntéshozatali eljárásnak a szervezeten belül átláthatónak kell lennie, kidolgozása során gondot kell fordítani az összeférhetlenségek elkerülésére és a részt vevő személyek függetlenségére.
- (19) A pénzügyi vállalkozás egészére vonatkozó javadalmazási politika kidolgozásáért és végrehajtásának nyomon követéséért a végső felelősséget a pénzügyi vállalkozás irányító testülete viseli. A szükséges szaktudás biztosítása érdekében a folyamatba az ellenőrzési feladatköröket, és adott esetben az emberi erőforrással foglalkozó szervezeti egységeket és szakértőket is be kell vonni. A javadalmazási politika kidolgozásában és alkalmazásának felülvizsgálatában főként az ellenőrzési feladatköröket ellátó személyeknek kell részt venniük, akiknek megfelelő díjazást kell kínálni annak érdekében, hogy szakképzett, és az ellenőrzött szervezeti egységektől független munkavállalókat tudjanak felvenni. A jog szerinti könyvvizsgáló a hatályos jelentési kötelezettségei keretében a javadalmazási politika felülvizsgálata során feltárt lényeges hiányosságokról is beszámol a felügyelőbizottságnak/igazgatótanácsnak vagy a könyvvizsgáló bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 9., 2003.1.15., 3. o.

⁽³⁾ HL L 385., 2004.12.29., 55. o.

⁽⁴⁾ Lásd e Hivatalos Lap 28 oldalát.

- (20) A javadalmazási politika kidolgozásának és végrehajtásának ellenőrzése valószínűleg hatékonyabb, ha a javadalmazási politika kidolgozásáról és végrehajtásáról a pénzügyi vállalkozásban érdekelt felek mindegyike, ideértve adott esetben a munkavállalók képviselőit is, megfelelő tájékoztatást kap és abban részt vesz. A pénzügyi vállalkozások e célból közzéteszik a vonatkozó információkat az érdekelt felek számára.
- (21) Az ezen ajánlásban megállapított elvek végrehajtását tagállami szintű felügyeleti felülvizsgálattal kell megerősíteni. E célból a pénzügyi vállalkozás megbízhatóságát vizsgáló átfogó felügyeleti értékelésnek arra is ki kell térnie, hogy a pénzügyi vállalkozás javadalmazási politikája megfelel-e az ezen ajánlásban megállapított elveknek.
- (22) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a harmadik országban székhellyel vagy központi irodával rendelkező pénzügyi vállalkozások valamely tagállam területén tevékenykedő fióktelepei hasonló alapelveket érvényesítsenek javadalmazási politikájukban, mint azok a pénzügyi vállalkozások, amelyek székhelye vagy központi irodája valamely tagállam területén található.
- (23) Ezen ajánlás alkalmazása nem sértheti azokat az esetleges intézkedéseket, amelyeket a tagállamok az állami támogatásban részesülő pénzügyi vállalkozások javadalmazási politikájával kapcsolatban hoznak.
- (24) Az ennek az ajánlásnak megfelelően tett, tagállami intézkedésekről szóló értesítésekben a pénzügyi vállalkozások számára világos határidőt kell szabni az ebben az ajánlásban meghatározott elvekkel összhangban lévő javadalmazási politikák elfogadására,

AJÁNLJA:

I. SZAKASZ

Hatály és fogalommeghatározások

1. Hatály

- 1.1. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a II., III. és IV. szakaszban foglalt elveket a területükön székhellyel vagy központi irodával rendelkező összes pénzügyi vállalkozás alkalmazza.
- 1.2. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a II., III. és IV. szakaszban foglalt elvek kiterjedjenek azon alkalmazotti kategóriák javadalmazására, amelyek szakmai tevékenysége érdemben befolyásolja a pénzügyi vállalkozás kockázati profilját.

- 1.3. Amikor a tagállamok meghozzák az említett elvek pénzügyi vállalkozások általi alkalmazásának biztosítására szolgáló intézkedéseket, akkor figyelembe kell venniük az érintett pénzügyi vállalkozás jellegét, méretét, valamint egyedi tevékenységi körét.

- 1.4. A II., III. és IV. szakaszban foglalt elveket a tagállamoknak egyedi és összevont alapon is alkalmazniuk kell a pénzügyi vállalkozásokra. A megbízható javadalmazási politika alapelveit csoportszinten kell alkalmazni az anyavállalatra és leányvállalataira, ideértve az offshore pénzügyi központokban letelepedetteket is.

- 1.5. Ezen ajánlás hatálya nem terjed ki a közvetítők és külső szolgáltatók kiszervezett tevékenységek tekintetében kapott díjaira és jutalékaira.

2. Fogalommeghatározások ennek az ajánlásnak az alkalmazásában:

- 2.1. „Pénzügyi vállalkozás”: jogi formától függetlenül minden olyan vállalkozás – akár szabályozott, akár szabályozatlan –, amely üzletszerűen végzi a következő tevékenységek bármelyikét:

- a) betéteket és más visszafizetendő pénzeszközöket gyűjt;
- b) befektetési szolgáltatásokat nyújt és/vagy befektetési tevékenységet végez a 2004/39/EK irányelv értelmében;
- c) biztosítási vagy viszontbiztosítási üzletágban tevékenykedik;
- d) az a), b) vagy c) pontban meghatározottakhoz hasonló üzleti tevékenységet végez.

A pénzügyi vállalkozások köre kiterjed, de nem korlátozódik a hitelintézetekre, befektetési vállalkozásokra, biztosítókra és viszontbiztosítókra, nyugdíjalapokra és kollektív befektetési formákra.

- 2.2. „Igazgató”: a pénzügyi vállalkozás igazgatási, vezetési és felügyeleti testületének bármely tagja.

- 2.3. „Ellenőrzési feladatkör”: a pénzügyi vállalkozáson belüli, kockázatkezelési, belső ellenőrzési és hasonló feladatkörök.

- 2.4. „A javadalmazás változó összetevője”: a javadalmazási jogosultság azon összetevője, amelyeket teljesítménykritériumok alapján nyújtanak, beleértve a bónuszokat is.

II. SZAKASZ

Javadalmazási politika

3. Általános rendelkezések

3.1. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzügyi vállalkozások olyan javadalmazási politikát dolgozzanak ki, alkalmazzanak és tartsanak fent, amely összhangban van a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel és azt elősegíti, illetve amely nem ösztönöz túlzott kockázatvállalásra.

3.2. A javadalmazási politikának összhangban kell lennie a pénzügyi intézmény üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és olyan hosszú távú érdekeivel, mint például a fenntartható növekedési kilátások, ezenkívül összeegyeztethetőnek kell lennie az ügyfelek és befektetők szolgáltatásnyújtás során biztosított védelmére vonatkozó elvekkel.

4. A javadalmazási politika szerkezete

4.1. Amennyiben a javadalmazás változó összetevőt vagy bónuszt tartalmaz, a javadalmazási politika szerkezetében biztosítani kell a nem változó és a változó összetevők megfelelő egyensúlyát. A javadalmazás összetevőinek megfelelő egyensúlya az alkalmazottaktól, a piaci feltételektől és a pénzügyi vállalkozás speciális tevékenységi területétől függően eltérő lehet. A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi vállalkozások javadalmazási politikájában felső korlátot szabjanak a változó összetevőre.

4.2. A javadalmazás nem változó összetevőjének a teljes javadalmazás elég nagy részét kell kitennie ahhoz, hogy a pénzügyi vállalkozás a bónuszokkal kapcsolatban teljesen rugalmas politikát folytathasson. A pénzügyi vállalkozás számára lehetővé kell tenni, hogy amennyiben az érintett személy, szervezeti egység vagy pénzügyi vállalkozás nem teljesíti a teljesítménykritériumokat, úgy a bónuszokat teljesen vagy részben visszatartsa. A pénzügyi vállalkozás számára azt is lehetővé kell tenni, hogy a bónuszokat akkor is visszatarthassa, ha helyzete lényegesen romlik, különösen, ha már nem feltételezhető, hogy képes lesz tevékenységét a vállalkozás folytatásának elvével összhangban végezni.

4.3. Jelentős nagyságú bónusz odaítélésekor a bónusz egy jelentős részének kifizetését egy minimális időtartamra el kell halasztani. A halasztott kifizetés nagyságát a bónusznak a javadalmazás teljes összegéhez viszonyított arányával összhangban kell meghatározni.

4.4. A bónusz halasztott kifizetéssel érintett elemének meghatározásakor figyelembe kell venni a bónuszhoz kapcsolódó teljesítmény tekintetében még fennálló kockázatokat, és tartalmazhat részvényt, opciót, készpénzt vagy más pénz-

eszközt, amelyek kifizetésére a halasztási időszak alatt nem kerülhet sor. Azon jövőbeli teljesítményt, amelyhez a halasztott elem kifizetését kötötték, az 5. pontban meghatározott kockázati kiigazítást alkalmazva kell meghatározni.

4.5. A szerződéses alapon megítélt végkielégítésekkel kapcsolatos kifizetéseket egy időszak teljesítményéhez kell kötni, és úgy kell kidolgozni feltételeiket, hogy a sikertelenséget ne díjazzák.

4.6. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy pénzügyi vállalkozások felügyelőbizottsága/igazgatótanácsa visszakövetelhesse azon bónuszok egészét vagy részét, amelyeket a későbbiekben nyilvánvalóan tévesnek minősített teljesítményadatok alapján ítéltek oda.

4.7. A javadalmazási politika szerkezetét idővel korszerűsíteni kell annak érdekében, hogy figyelembe vegye az érintett pénzügyi vállalkozás változó helyzetét.

5. A teljesítmény mérése

5.1. Amennyiben a javadalmazást a teljesítményhez kötik, úgy annak teljes összegét az egyén és az érintett szervezeti egység teljesítményének együttes értékelésén, valamint a pénzügyi vállalkozás általános eredményességén alapulva kell meghatározni.

5.2. A teljesítményértékelést többéves keretbe kell helyezni annak biztosítása érdekében, hogy az értékelési folyamat alapja a hosszú távú teljesítmény legyen, és hogy a bónuszok tényleges kifizetése a társaság üzleti ciklusának egészére legyen elosztva.

5.3. A bónusz vagy a bónuszcsoport alapjául szolgáló teljesítmény mérésekor a mögöttes teljesítménnyel kapcsolatos jelenlegi és jövőbeli kockázatokat ki kell igazítani, továbbá figyelembe kell venni a felhasznált tőke és a szükséges likviditás költségeit.

5.4. Az egyéni teljesítmény meghatározásakor nem pénzügyi kritériumokat is figyelembe kell venni, például a belső szabályok és eljárások, valamint az ügyfelek és befektetők kezelésére vonatkozó előírások betartását.

6. Irányítás

6.1. A javadalmazási politikának intézkedéseket kell tartalmaznia az összeférhetetlenségek elkerülésére. A javadalmazás meghatározására szolgáló, pénzügyi vállalkozáson belüli eljárásoknak egyértelműnek, dokumentálnak és a szervezeten belül átláthatónak kell lenniük.

- 6.2. A felügyelőbizottságnak/igazgatótanácsnak meg kell határoznia az igazgatók javadalmazását. A felügyelőbizottság/igazgatótanács emellett köteles létrehozni a pénzügyi vállalkozás javadalmazási politikájára vonatkozó általános elveket, és felelős annak végrehajtásáért.
- 6.3. A javadalmazási politika kidolgozásába az ellenőrzési feladatköröket, és adott esetben az emberi erőforrással foglalkozó szervezeti egységeket és külső szakértőket is be kell vonni.
- 6.4. A felügyelőbizottság/igazgatótanács javadalmazási politikáért felelős tagjainak, a javadalmazási bizottságok tagjainak, valamint a javadalmazási politika kidolgozásában részt vevő alkalmazottaknak megfelelő szaktudással kell rendelkezniük, emellett funkcionálisan függetlennek kell lenniük az ellenőrzött szervezeti egységektől, hogy ekképpen független véleményt alkothassanak a javadalmazási politika megfelelőségéről, ideértve a kockázatokra és a kockázatkezelésre gyakorolt hatásokat.
- 6.5. A felügyelőbizottság/igazgatótanács 6.2. pontban meghatározott általános felelősségének sérelme nélkül, a javadalmazási politika végrehajtását – a felügyelőbizottság/igazgatótanács által meghatározott politikáknak és eljárásoknak való megfelelés érdekében – legalább évente alá kell vetni egy, az ellenőrzési feladatkörök által végzett központi és független belső felülvizsgálatnak. A felülvizsgálat megállapításairól az ellenőrzési feladatkörök betöltői jelentést tesznek a felügyelőbizottságnak/igazgatótanácsnak.
- 6.6. Az ellenőrzési folyamatokban részt vevő alkalmazottaknak függetlennek kell lenniük az ellenőrzött szervezeti egységektől, megfelelő hozzáértéssel kell rendelkezniük és a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kell kapniuk, amely független az ellenőrzött szervezeti egység teljesítményétől. A biztosítók és viszontbiztosítók tekintetében az aktuáriusi feladatkört és a felelős aktuáriust a biztosítóban vagy viszontbiztosítóban betöltött szerepének megfelelően kell javadalmazni, és nem az érintett vállalkozás teljesítményével összhangban.
- 6.7. A javadalmazási politikára vonatkozó alapelveket hozzáférhetővé kell tenni az azok által érintett személyzet számára. Az említett alkalmazottakat előzetesen tájékoztatni kell a javadalmazásuk meghatározásához használt kritériumokról és az értékelési folyamatról. Az értékelési folyamatnak és a javadalmazási politikának megfelelően dokumentálniuk, és az érintett alkalmazottak számára átláthatónak kell lenniük.

III. SZAKASZ

Közzététel

7. A titoktartási és adatvédelmi rendelkezések sérelme nélkül, a pénzügyi vállalkozásnak a releváns érdekelt felek

számára, egyértelmű és könnyen érthető módon közzé kell tennie a javadalmazási politikával kapcsolatos, 2. cikkben említett releváns információkat, illetve a politika változása esetén az esetleges módosításokat. Az ilyen közzététel önálló javadalmazási nyilatkozat, éves pénzügyi kimutatásban történő rendszeres közzététel formájában tehető, vagy bármely más formát is ölthet.

8. A következő információkat kell közzétenni:

- a) a javadalmazási politika meghatározásához használt döntéshozatali eljárásra vonatkozó információk, köztük adott esetben a javadalmazási bizottság összetétele és megbízatása, a javadalmazási politika meghatározásában szolgáltatásaival segítséget nyújtó külső tanácsadó neve, és a releváns érdekelt felek szerepe;
- b) a fizetés és a teljesítmény közötti összefüggésre vonatkozó információk;
- c) a teljesítmény méréséhez és a kockázati kiigazításhoz használt kritériumokra vonatkozó információk;
- d) azokra a teljesítménykritériumokra vonatkozó információk, amelyeken a részvényekre, opciókra, vagy a javadalmazás változó összetevőire való jogosultság alapul;
- e) az esetleges éves bónuszrendszerek és bármely más, nem pénzbeli juttatások fő paraméterei és logikai alapja.

9. Amikor a tagállamok meghatározzák a közvételeendő információk szintjét, akkor figyelembe kell venniük az érintett pénzügyi vállalkozás jellegét, méretét, valamint egyedi tevékenységi körét.

IV. SZAKASZ

Felügyelet

10. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok a II. és III. szakaszban foglalt elvek betartásának ellenőrzésekor figyelembe vegyék a pénzügyi vállalkozás méretét, valamint tevékenységeinek jellegét és összetettségét.
11. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzügyi vállalkozások képesek legyenek eljuttatni illetékes hatóságoknak az ezen ajánlás hatálya alá tartozó javadalmazási politikát, amelyben azt is jelezni kell – megfelelően aktualizált javadalmazási nyilatkozat formájában –, hogy betartották az ezen ajánlásban meghatározott elveket.

12. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok hozzáférést kérhessenek és kapjanak mindazon információkhoz, amelyekre annak értékeléshez van szükségük, hogy a II. és III. szakaszban foglalt elvek mennyiben teljesülnek.

V. SZAKASZ

Záró rendelkezések

13. A tagállamok felkérést kapnak arra, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket ezen ajánlás 2009. december 31-ig történő alkalmazásának előmozdítására, és értesítsék a Bizottságot az ezzel az ajánlással kapcsolatban megtett intézkedésekről, hogy a Bizottság szorosan figyelemmel kísérhesse a helyzet alakulását, és – ennek alapján – felmérhesse a további intézkedések szükségességét.
14. Ennek az ajánlásnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. április 30-án.

a Bizottság részéről

Siim KALLAS

alelnök

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2009. április 30.)

a 2004/913/EK és a 2005/162/EK ajánlásnak a jegyzett társaságok igazgatóinak javadalmazási rendszere tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/385/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

dalmazás megállapításának folyamatát és a folyamat ellenőrzését illetően további elvekre van szükség.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 211. cikke második francia bekezdésére,

- (4) Ez az ajánlás nem érinti a szociális partnerek jogait a kollektív tárgyalások során.

mivel:

- (1) A Bizottság 2004. december 14-én elfogadta az egy megfelelő rendszer előmozdításáról a jegyzett társaságok igazgatóinak javadalmazásáról szóló 2004/913/EK ajánlást ⁽¹⁾, 2005. február 15-én pedig a jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói, illetve felügyelőbizottsági tagjai szerepéről és az igazgatóság (felügyelőbizottság) által létrehozott bizottságokról szóló 2005/162/EK ajánlást ⁽²⁾. Ezeknek az ajánlásoknak a fő célkitűzése, hogy a javadalmazási gyakorlatok átláthatóak legyenek, hogy a részvényesek – a közzététellel és javadalmazási nyilatkozatról való rendelkező vagy konzultatív jellegű szavazás, illetve részvényalapú javadalmazás esetén a részvényesi jóváhagyás bevezetésével – ellenőrzést gyakorolhassanak a javadalmazási politika és az egyéni javadalmazások felett, továbbá hogy megvalósuljon a hatékony és független nem ügyvezetői felügyelet, és hogy a javadalmazási gyakorlatok tekintetében a javadalmazási bizottság legálább tanácsadó szerepet töltsön be.
- (2) Az ajánlásokból következik, hogy a Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie a helyzet alakulását, többek között az ajánlásokban foglalt elvek végrehajtását és alkalmazását, és értékelnie kell további intézkedések szükségességét. Ezenfelül az elmúlt évek tapasztalata, és újabban a pénzügyi válság rámutatott, hogy a javadalmazási szerkezetek egyre összetettebbek, túlságosan a rövid távú eredményekre koncentrálnak és bizonyos esetekben túlzott mértékű javadalmazáshoz vezettek, amelyet nem indokolt a teljesítmény.
- (3) Bár az igazgatók javadalmazásának formája, szerkezete és szintje változatlanul elsősorban a társaságok, részvényesek és adott esetben a munkavállalók képviselőinek hatáskörébe tartozó kérdés, a Bizottság úgy véli, hogy az igazgatók javadalmazásának a társaság javadalmazási politikájában meghatározott szerkezetét, valamint a javadalmazás megállapításának folyamatát és a folyamat ellenőrzését illetően további elvekre van szükség.
- (4) Ez az ajánlás nem érinti a szociális partnerek jogait a kollektív tárgyalások során.
- (5) A jegyzett társaságok igazgatóinak javadalmazására vonatkozó jelenlegi rendszert meg kell erősíteni a 2004/913/EK és a 2005/162/EK ajánlásban foglalt elveket kiegészítő elvekkel.
- (6) Az igazgatók javadalmazásának szerkezete a társaság hosszú távú fenntarthatóságát kell, hogy elősegítse, és biztosítania kell, hogy a javadalmazás teljesítményen alapuljon. A javadalmazás változó összetevőinek ezért előre meghatározott és mérhető teljesítménykritériumokhoz, többek között nem pénzügyi természetű kritériumokhoz kell kapcsolódniuk. A javadalmazás változó összetevőire vonatkozóan korlátokat kell meghatározni. A javadalmazás jelentős mértékű változó összetevőinek kifizetését egy adott időtartamra, például háromtól öt évre el kell halasztani, bizonyos teljesítményfeltételek függvényében. A társaságok számára továbbá lehetővé kell tenni, hogy visszaköveteljék a javadalmazás azon változó összetevőit, amelyeket nyilvánvalóan tévesnek bizonyult adatok alapján fizettek ki.
- (7) Szükséges annak biztosítása, hogy a végkielégítések, az úgynevezett „arany ejtőernyők” ne a sikertelenséget díjazták, hanem elsődleges céljuknak, azaz a szerződés idő előtti megszüntetése esetén betöltött védőháló szerepének megfelelően alkalmazzák azokat. E célból a végkielégítéseket előzetesen bizonyos összegre vagy időtartamra kell korlátozni, és így általánosságban nem lehet több kétvényi éves javadalmazásnál (kizárólag az éves javadalmazás nem változó összetevője alapján), és nem fizethető ki, ha a szerződés megszüntetésének oka elégtelen teljesítmény vagy ha az igazgató saját akaratából távozik. Ez nem zárja ki a végkielégítést olyan esetekben, amikor a szerződés idő előtti megszüntetése a társaság stratégiájának megváltozása vagy egyesülés és/vagy átvétel miatt következik be.

⁽¹⁾ HL L 385., 2004.12.29., 55. o.

⁽²⁾ HL L 52., 2005.2.25., 51. o.

(8) Azokat a rendszereket, amelyek szerint az igazgatók javadalmazása részvényekkel, részvényopciókkal vagy bármely más, részvények szerzésére szóló joggal történik, vagy javadalmazásuk a részvényárfolyam változásain alapul, jobban hozzá kell kötni a teljesítményhez és a társaság hosszú távú értékteremtéséhez. Ezért a részvények esetében indokolt megfelelő meg szolgálási időszakot előírni, és bizonyos teljesítményfeltételekhez kötni a meg szolgálást. A részvényopció és a részvények szerzésére szóló jog vagy a részvényárfolyam változásain alapuló javadalmazás joga ne legyen gyakorolható egy megfelelő időtartam alatt és e jogok gyakorlását teljesítményfeltételektől kell függővé tenni. A társaságban részvénnyel rendelkező igazgatók esetében az összeférhetetlenség további megelőzése érdekében indokolt ezeket az igazgatókat arra kötelezni, hogy megbízatásuk végéig megtartsák részvényeik egy részét.

(9) Annak érdekében, hogy a részvényesek könnyebben értékelhessék a társaságnak a javadalmazással kapcsolatos megközelítését és erősödjön a társaságnak a részvényeseivel szembeni elszámoltathatósága, a javadalmazási nyilatkozatnak egyértelműnek és könnyen érthetőnek kell lennie. Továbbá szükséges a javadalmazás szerkezetével kapcsolatos további információk közzététele.

(10) Az elszámoltathatóság fokozása érdekében a részvényeseket ösztönözni kell arra, hogy részt vegyenek a közgyűléseken és szavazati jogukat megfontoltan gyakorolják. Különösen az intézményi részvényeseknek kellene vezető szerepet vállalniuk abban, hogy biztosítsák az igazgatóság fokozott elszámoltathatóságát javadalmazási ügyekben.

(11) A 2005/162/EK ajánlásban említett javadalmazási bizottságok fontos szerepet töltenek be a társaság javadalmazási politikájának kialakításában, az összeférhetetlenség megakadályozásában és a javadalmazással kapcsolatosan az (ügyvezető) igazgatóság magatartásának felügyeletében. E bizottságok szerepének erősítése érdekében indokolt, hogy legalább egyik tagjuk tapasztalattal rendelkezzen a javadalmazás területén.

(12) A javadalmazási tanácsadók esetében összeférhetetlenség merülhet fel, például akkor, ha tanácsot adnak a javadalmazási bizottságnak a javadalmazási gyakorlatokról és intézkedésekről, és egyidejűleg a társaság, illetve az ügyvezető igazgató(k) vagy vezetőségi tag(ok) számára is adnak tanácsot. Helyénvaló, hogy a javadalmazási bizottságok a javadalmazási tanácsadók alkalmazásakor elővigyázatosan járjanak el, biztosítva, hogy ugyanazok a tanácsadók egyidejűleg ne adjanak tanácsot a társaság humán erőforrás-osztályának vagy az ügyvezető igazgatóknak vagy vezetőségi tagoknak.

(13) Tekintettel az igazgatósági javadalmazás kérdésének fontosságára, és az igazgatók javadalmazására vonatkozó közösségi keretrendszer eredményesebb alkalmazása érdekében a Bizottság kiterjedtebben kívánja használni a különböző nyomonkövetési mechanizmusokat, például

éves eredménytáblázatokat és tagállami kölcsönös értékeléseket. A Bizottság ezenfelül meg kívánja vizsgálni, hogy hogyan lehet egységesíteni az igazgatókra vonatkozó javadalmazási politika közzétételét.

(14) Az ennek az ajánlásnak megfelelően tett, tagállami intézkedésekről szóló értesítésekben világos határidőt kell szabni a társaságok számára az ebben az ajánlásban meghatározott elvekkel összhangban lévő javadalmazási politikák elfogadására,

AJÁNLJA:

I. SZAKASZ

Hatály és fogalommeghatározások

1. Hatály

1.1. Ezen ajánlás II. szakaszának hatálya azonos a 2004/913/EK ajánlás hatályával.

Ezen ajánlás III. szakaszának hatálya azonos a 2005/162/EK ajánlás hatályával.

1.2. A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy a jegyzett társaságok, amelyekre a 2004/913/EK és a 2005/162/EK ajánlás alkalmazandó, figyelembe vegyék ezt az ajánlást.

2. A 2004/913/EK és a 2005/162/EK ajánlásban meghatározott fogalmakon kívüli fogalommeghatározások:

2.1. „A javadalmazás változó összetevői”: az igazgatók javadalmazási jogosultságának azon összetevői, amelyeket teljesítménykritériumok alapján nyújtanak, beleértve a bónuszokat is.

2.2. „Végkielégítések”: a szerződés idő előtti megszüntetéséhez kapcsolódóan az ügyvezető igazgatóknak vagy a vezetőségi tagoknak teljesített kifizetések, ideértve a szerződésben foglalt felmondási időszak időtartamához vagy versenytilalmi megállapodáshoz kapcsolódó kifizetéseket.

II. SZAKASZ

Javadalmazási politika

(A 2004/913/EK ajánlás II. szakasza)

3. Az igazgatók javadalmazási politikájának szerkezete

3.1. Ha a társaság javadalmazási politikája változó összetevőket is tartalmaz, azokra célszerű korlátokat meghatározni. A javadalmazás nem változó összetevőjének elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy a társaság visszatarthassa a javadalmazás változó összetevőit, amennyiben a teljesítménykritériumok nem teljesülnek.

3.2. A javadalmazás változó összetevőinek odaítélését előre meghatározott és mérhető teljesítménykritériumoktól kell függővé tenni.

A teljesítménykritériumoknak ösztönözniük kell a társaság hosszú távú fenntarthatóságát, és a társaság hosszú távú értékteremtése szempontjából lényeges, nem pénzügyi kritériumokat is magukban kell foglalniuk, például az alkalmazandó szabályoknak és eljárásoknak való megfelelést.

3.3. Ha a javadalmazás változó összetevőjét odaítélik, a változó összetevő egy jelentős részének kifizetését egy minimális időtartamra el kell halasztani. Az elhalasztott kifizetés nagyságát a javadalmazás változó összetevőjének a nem változó összetevőhöz viszonyított relatív súlyával arányosan kell meghatározni.

3.4. Az ügyvezető igazgatókkal vagy vezetőségi tagokkal kötött szerződéses megállapodásokba olyan rendelkezést kell foglalni, amely lehetővé teszi a társaságok számára, hogy visszaköveteljék a javadalmazás azon változó összetevőit, amelyeket utólag nyilvánvalóan tévesnek bizonyult adatok alapján fizettek ki.

3.5. A végkielégítés nem léphet túl egy meghatározott összeget vagy meghatározott számú éves javadalmazást, és így általában nem lehet több a javadalmazás nem változó összetevőjének kétéves összegénél vagy azzal egyenértékű összegnél.

Nem szabad végkielégítést fizetni, ha a szerződés megszűntetésének oka a teljesítmény elégtelensége.

4. Részvényalapú javadalmazás

4.1. A részvények odaítélésüket követően legalább három évig nem válhatnak megszolgáltá.

A részvényopció vagy a részvények szerzésére szóló egyéb jog, vagy a részvényárfolyam változásain alapuló javadalmazás joga az odaítélést követően legalább három évig nem gyakorolható.

4.2. A részvények megszolgáltatását és a részvényopciók gyakorlásának jogát, a részvények szerzésére szóló egyéb jogot, vagy a részvényárfolyam változásain alapuló javadalmazás jogát előre meghatározott és mérhető teljesítménykritériumoktól kell függővé tenni.

4.3. A megszolgáltatást követően az igazgatóknak megbízatásuk végéig meg kell tartaniuk egy bizonyos számú részvényt, a részvények megszerzéséhez kapcsolódó esetleges költségek finanszírozására. A megtartandó részvények számát meg kell határozni, például a teljes éves javadalmazás (a nem

változó plusz a változó összetevők) értékének kétszereseként.

4.4. A nem ügyvezető igazgatók vagy a felügyelő bizottsági tagok javadalmazása nem tartalmazhat részvényopciót.

5. Az igazgatók javadalmazási politikájának közzététele

5.1. A 2004/913/EK ajánlás 3.1. pontjában említett javadalmazási nyilatkozatnak egyértelműnek és könnyen érthetőnek kell lennie.

5.2. A 2004/913/EK ajánlás 3.3. pontjában meghatározott információkon túlmenően a javadalmazási nyilatkozat a következőket tartalmazza:

a) magyarázat arról, hogy a teljesítménykritériumok megválasztása hogyan járul hozzá a társaság hosszú távú érdekeihez, ennek az ajánlásnak a 3.2. pontjával összhangban;

b) a teljesítménykritériumok teljesülésének értékeléséhez alkalmazott módszerek magyarázata;

c) elegendő információ a javadalmazás változó összetevőire vonatkozó halasztási időtartamokról, ennek az ajánlásnak a 3.3. pontjában említettek szerint;

d) elegendő információ a végkielégítési politikáról, ennek az ajánlásnak a 3.4. pontjában említettek szerint;

e) elegendő információ a részvényalapú javadalmazás esetében a megszolgáltatási időtartamokról, ennek az ajánlásnak a 4.1. pontjában említettek szerint;

f) elegendő információ a részvények megszolgáltatás utáni tartására vonatkozó politikáról, ennek az ajánlásnak a 4.3. pontjában említettek szerint;

g) elegendő információ azon összehasonlítási alapul szolgáló társaságokról, amelyeknek javadalmazási politikáját az érintett társaság javadalmazási politikájának kialakítása kapcsán megvizsgálták.

6. Részvényesi szavazás

6.1. A részvényeseket, különösen az intézményi részvényeseket ösztönözni kell arra, hogy adott esetben részt vegyenek a közgyűléseken, és szavazati jogukat az igazgatók javadalmazása tekintetében megfontoltan használják, figyelembe véve az ebben az ajánlásban, a 2004/913/EK ajánlásban és a 2005/162/EK ajánlásban foglalt elveket.

III. SZAKASZ

A javadalmazási bizottság

(A 2005/162/EK ajánlás I. mellékletének 3. pontja)

7. Létrehozás és összetétel

7.1. A javadalmazási bizottság legalább egy tagjának ismeretekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie a javadalmazási politika területén.

8. Szerep

8.1. A javadalmazási bizottság időszakonként felülvizsgálja az ügyvezető igazgatók vagy vezetőszéki tagok javadalmazási politikáját, beleértve a részvényalapú javadalmazással kapcsolatos politikát és annak végrehajtását.

9. Működés

9.1. A javadalmazási bizottság feladatait függetlenségének és integritásának megőrzésével végzi.

9.2. Amikor a javadalmazási bizottság tanácsadó szolgáltatásait veszi igénybe annak érdekében, hogy tájékozódjon a javadalmazási rendszerek piaci standardjairól, a javadalmazási bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy az érintett tanácsadó egyidejűleg ne adjon tanácsot az érintett társaság humánerőforrás-osztályának vagy az ügyvezető igazgatóknak vagy vezetőszéki tagoknak.

9.3. A javadalmazási bizottság feladatai végzése során gondoskodik arról, hogy az egyes ügyvezető igazgatók vagy vezetőszéki tagok javadalmazása arányos a társaság többi ügyve-

zető igazgatójának vagy vezetőszéki tagjának illetve más alkalmazottaknak a javadalmazásával.

9.4. A javadalmazási bizottság feladatai végzéséről beszámol a részvényeseknek és ebből a célból részt vesz az éves közgyűlésen.

IV. SZAKASZ

Záró rendelkezések

10. A tagállamok felkérést kapnak arra, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket ezen ajánlás 2009. december 31-ig történő alkalmazásának előmozdítására.

E tekintetben a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy az érdekeltekkel nemzeti konzultációkat szervezzenek erről az ajánlásról, és hogy értesítsék a Bizottságot az ezzel az ajánlással kapcsolatban megtett intézkedésekről, annak érdekében, hogy a Bizottság szorosan figyelemmel kísérhesse a helyzet alakulását, és – ennek alapján – felmérhesse a további intézkedések szükségességét.

11. Ennek az ajánlásnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. április 30-án.

a Bizottság részéről

Siim KALLAS

alelnök

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.